
Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 11/2007 - 40 pàgines
Sessió ordinària del dia 14 de juny del 2007

El dia 14 de juny del 2007, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 28/2007, que és el següent:

Punt Únic: Debat sobre l'orientació política global del Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Francesc Casals Pantebre i Eva García Pastor.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre Portaveu, de Cultura i Ensenyament Superior; Antoni Riberaygua Sasplugas, Ministre de Justícia i Interior; Antoni Puigdellívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Affers Exteriors; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge; Joel Font Coma, Ministre d'Economia i Agricultura, i Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació, Formació Professional, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.05h)

El Sr. síndic general:

Bon dia. Benvinguts a aquesta sessió del dia 14 de juny.

Només recordar que aquesta sessió de debat d'orientació política del Govern està formada per dos dies, com tots recordem i tots sabem. Avui, una vegada suspenguem la sessió, demà al matí es reprendrà a les 10 hores del matí amb les intervencions dels grups parlamentaris, de menor a major nombre. Les intervencions seran de quinze minuts tal com preveu l'article 133.2, i una vegada acabat el debat amb la intervenció també del Govern, es reprendria la sessió a les 16 hores. Recordar, com tots també sabem, que en cas que es vulguin presentar propostes de resolució aquestes s'hauran de tramitar abans de les 15.30 hores per a què la Sindicatura les pugui analitzar i sotmetre-les doncs, a partir de les quatre de la tarda, a aquesta Cambra.

Bé, doncs, havent fet aquest recordatori, sense més preàmbul, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustre Senyor Síndic, Molt Il·lustre Senyora Subsíndica, Molt Il·lustres Senyores i Senyors Consellers Generals.

Comparec per segon any, davant del Ple del Consell General i davant del país, per exposar les línies principals de l'orientació política del Govern.

Orientar-se és adquirir els elements de judici necessaris sobre una qüestió per poder actuar convenientment.

La qüestió d'avui és la política governamental: els seus fonaments, la seva evolució i la seva projecció.

I el que em proposo a continuació, per dir-ho planerament, és passar comptes davant d'aquest Ple i de tots els andorrans: explicar la feina feta i la feina programada; els objectius assolits; els enfocaments -l'orientació- que el Govern dona a la seva gestió. És a dir, em sotmeto a examen i avaluació, que sempre és molt bon exercici no solament en política sinó també en la majoria de les activitats humanes.

Som a mig camí de la legislatura i ens trobem en un punt d'inflexió.

La meva convicció que el Govern avança per la millor via possible és tan profunda i raonada que tinc la pretensió ambiciosa i potser la immodesta de convèncer la majoria del Consell General amb els arguments i amb els fets que exposo tot seguit.

Durant aquest període de legislatura, el Govern ha donat mostres inequívokes que prioritza l'actuació responsable, realista, valenta, exigent i eficaç.

Actuació responsable, perquè vol conciliar allò que és desitjable amb allò que és possible, i defuig els projectes que considera poc assumibles per als interessos del país. I també perquè vol respondre dels seus actes i de les seves decisions de manera raonada, transparent i seriosa.

Actuació realista, perquè el Govern toca de peus a terra, actua d'acord amb objectius realitzables i amb els recursos necessaris; perquè prefereix les reformes austeres que donen pas a unes altres transformacions efectives, que els miracles més atractius però impossibles.

Actuació valenta, perquè ha plantejat clarament, amb profunditat i perspectiva, un autèntic model per al país, que ja tenim. Perquè el Govern ha tingut el coratge de dir als andorrans les reformes, algunes fàcilment realitzables però altres menys senzilles, que el país necessita perquè el futur d'Andorra sigui com tots volem.

Actuació exigent, perquè amb realisme i responsabilitat, el Govern no s'ha acontentat a establir polítiques i mesures còmodes però certament immobilistes, sinó que ha volgut fixar un llistó molt alt per al benestar i el progrés d'Andorra en un món competitiu i globalitzat. Un món que no espera els que no saben adaptar-se.

I actuació eficaç, perquè prioritza l'operativitat i l'eficiència de les solucions; perquè ja ha començat a resoldre alguns dels problemes que més preocupen als ciutadans, i perquè no cau en propostes vistoses o de fàcil acceptació que ens complauen a tots però que no podem assumir o no ens porten enlloc.

Arribats a l'equador de la present legislatura, sabem per què treballem i on hi ha dificultats. Hem plantejat el debat que ha tingut i té lloc amb tota la intensitat i sinceritat democràtica. L'exigència de resultats, alguns ja ben palpables, és una realitat.

Andorra ha tingut un creixement formidable en els darrers decennis, un creixement positiu a grans trets, però que no ens ha permès avançar sempre amb l'ordre i el concert que hauríem desitjat.

Actualment, la conjuntura econòmica ha deixat de caracteritzar-se per l'optimisme confortable i la facilitat. Tant se val si en diem desacceleració, alentiment o motors cansats. Ho sabem i treballem tenint-ho en compte. Tots: cada empresari, cada professional, cada treballador, cada administració. Tots els agents i actors econòmics i socials ho saben perfectament.

Tenim un repte. Andorra té un repte igual que els altres països el tenen. Que ningú dubti que també ens trobem davant d'una gran oportunitat.

La rèplica més clara, valenta i contundent del Govern és el projecte Agència Andorra 2020. L'Andorra 2020 és la resposta a la constatació d'una realitat econòmica que es caracteritza per una certa manca d'energia. És l'eina amb què el país està començant a recuperar la musculatura econòmica, fins ara una mica mancada de tonicitat. L'Andorra 2020 és un vestit fet a mida perquè analitza les nostres forces, les nostres febleses i les nostres oportunitats.

Com arreu, ara són moments d'encarar nous reptes. Andorra necessita dones i homes que posin fil a l'agulla i treballin encara amb més creativitat, innovació i empena.

Només així podrem obrir-nos amb totes les expectatives a les regles universals de l'economia mundial i recollir-ne tots els fruits que estan certament al nostre abast.

Ens cal perdre la por als canvis imprescindibles per mantenir la prosperitat.

M'atreveixo a dir que hi ha un sentiment àmpliament majoritari que ha arribat l'hora de les reformes. El Govern ha actuat des del primer moment d'acord amb aquesta convicció.

En política, hi ha poques mesures que donin satisfacció plena o que resolguin totes les situacions plantejades. I molt sovint és certa la dita que en democràcia cal ser popular per governar i impopular per reformar.

El Govern va ser elegit amb un programa que prometia lluitar contra les inversions especulatives en habitatge. I ho ha fet.

És cert que el compliment d'aquest compromís no ha tingut només els primers efectes benèfics de frenada de l'especulació. També s'està produint una altra conseqüència inevitable, que és una desacceleració en el sector de la construcció. Una cosa comporta l'altra de manera automàtica. Ara bé, ens hem d'apartar de les reaccions alarmistes: tornar al ritme de construcció de fa uns anys no és altra cosa que racionalitzar un creixement que ens estava portant directament a la insostenibilitat del "tot edificable", del que alguns especialistes anomenen la metastasi urbanística, i que era àmpliament rebutjat per la nostra societat.

La moderació dels preus de lloguer i venda, que ha de repercutir en les economies més modestes, ja és un fet. I no s'ha acabat. Ha de continuar beneficiant sobretot els sectors de la nostra societat que ho necessiten més. En resposta a aquests col·lectius, ja

hem posat en marxa també una sèrie de mesures que es complementen, com els ajuts al lloguer i a la rehabilitació d'habitatges, els crèdits a l'emancipació dels joves, la Borsa d'Habitatge, i les exempcions fiscals de l'impost de transmissions patrimonials en la compra d'habitatge, i de l'impost sobre la plusvàlua.

El Govern s'hi va comprometre i ja ha actuat.

Un entorn endreçat des del punt de vista urbanístic i mediambiental és l'única base possible per prosperar.

El Govern ja ha començat a tenir resultats visibles pel que fa a la protecció i la promoció del paisatge, el sanejament de les aigües i també el tractament de residus, gràcies a l'èxit en tres aspectes fonamentals: el foment de la participació ciutadana, la sensibilització social creixent i la sintonia amb l'entorn europeu més avançat.

Hem posat en marxa el projecte d'embelliment dels rius del país i els seus entorns. Avui ja és una realitat entre la frontera del riu Runer i Escaldes, i continuarà a tot el país.

No obstant les accions dutes a terme, de totes les normes aprovades, instal·lacions construïdes o mesures aplicades, en sorgeix sempre una qüestió cultural. El respecte pel medi ambient passa, sens dubte, per un gran nombre de canvis de comportament de les societats.

No és possible un nou model de país sense l'actuació dels ciutadans. La implicació de sectors cívics, socials, professionals, econòmics i institucionals és essencial.

En matèria de residus, per al Govern, el més important de tot és que el nou Centre de Tractament de Residus i els acords amb Espanya i França resolen de forma definitiva el tractament i destí de cada categoria de residu. Només queda continuar la feina de millora dels índexs de recollida selectiva que ja ha començat.

Hem pogut i hem sabut donar la resposta que Andorra necessitava.

En l'orientació política del Govern hi ha una qüestió que es planteja cada cop amb més força: l'equilibri mediambiental té un preu. Ens hem d'anar preparant perquè cadascú assumeixi les despeses dels residus i la contaminació que generi. Continuarem avançant i aplicarem el principi de qui contamina paga.

Totes les iniciatives polítiques proposades requereixen un país exemplar en matèria mediambiental i urbanística. El paisatge, natural i urbà, és la nostra riquesa. El Seminari del paisatge que ha tingut lloc aquest mateix mes de juny ha posat de manifest que el paisatge, no solament és un recurs favorable per a l'economia, sinó que a més

crea llocs de treball. I encara més profund: el paisatge és el reflex mateix de la identitat d'un país.

El Centre de Natura de la Cortinada, que té l'objectiu de valorar les tasques realitzades pels pagesos i ramaders, i la Ruta del Ferro, són dues mostres de l'acció governamental en aquest àmbit.

D'altra banda, triplicar la capacitat elèctrica de les nostres línies ha estat l'ocasió que el Govern ha aprofitat per encomanar a FEDA el soterrament de totes les línies d'alta tensió del país per revaloritzar-ne el paisatge. L'esforç costarà 65 milions d'euros, que es faran efectius fins al 2012.

El Govern es pren molt seriosament les previsions dels experts sobre el canvi climàtic. Totes les actuacions ja projectades dins del Pla energètic nacional en són un exemple. Hem definit la política energètica que, segons els tècnics, ens situa per davant de les nostres necessitats.

En un món on els desplaçaments són cada cop més fàcils, si hem de convèncer algú perquè faci tres hores de cotxe per passar un cap de setmana a Andorra, hem de ser conscients que competim amb la majoria de les ciutats europees. I si volem proposar més comerç, tenim encara més competidors: grans complexos comercials i multinacionals, que compren per milions d'exemplars i poden així oferir preus sense competència.

L'excel·lència de la qual sovint parlo no és un caprici, o una etiqueta de màrqueting polític, ni tan sols una condició per un futur millor; és l'única solució possible per continuar sent un destí turístic.

La reforma que el Govern proposa atorga un protagonisme molt destacat a la feina col·lectiva d'aconseguir que els nostres visitants es trobin a gust entre nosaltres, per la qualitat dels serveis de la nostra marca comuna, Andorra, i per la nostra oferta, però també per l'acolliment i la professionalitat.

Andorra Turisme és l'instrument públic per cohesionar totes les propostes individuals i dotar l'oferta de país de qualitat d'acord amb les noves normes del turisme mundial, sense duplicar missatges que acaben confonent i diluint els resultats.

No podem badar ni ens podem enganyar. "Qualitat" és el concepte clau: qualitat en el comerç i en els allotjaments turístics; qualitat de servei en tot allò que fem; qualitat que s'estén i significa que totes les persones que vivim a Andorra hem de ser les primeres beneficiàries i prestadores d'uns serveis sanitaris, educatius, socials i turístics excel·lents. Qualitat, en definitiva, tant per als que vivim al país com per als nostres visitants.

Aquest moviment nacional de seducció per fer atractiva Andorra no es pot concretar ni a cop de decret ni a cop de talonari. Només és possible amb l'esforç i la iniciativa de cadascú. Ens hi juguem el país i ens ha de concernir a tots acceptar aquest esforç global.

Qui diu turisme diu també comerç i empresa. El Govern, amb la cooperació de cada sector implicat, ja ha posat en marxa diverses mesures: per garantir l'esforç màxim en qualitat -com el Pla de qualitat del comerç o la nova classificació dels allotjaments turístics-; per ordenar el sector comercial -com els projectes de Llei del comerç i del transport per carretera que volem entrar a tràmit en aquesta segona etapa-; per reduir els tràmits i el temps per obrir i crear una empresa; per fomentar la innovació -amb els premis Innovadors, el *Viver d'empreses* i els tallers d'emprenedors- i, per donar les màximes facilitats tecnològiques -com la instal·lació de WiFi en places públiques, la implantació de la fibra òptica, i també els Projectes de Llei de telecomunicacions i difusió, i el de la signatura digital.

En un país amb dificultats de mobilitat no hi cap el progrés ni el desenvolupament.

L'únic desavantatge -ben marginal, per cert- de les solucions eficaces és que s'obliden de seguida i les consecucions assolides deixen de ser valorades en la seva justa mesura.

Per primer cop en molts anys, la posada en funcionament del carril prioritari multiús i del carril bus i del bus exprés, ha fet que el trànsit rodat hagi millorat. Aquestes dues actuacions constitueixen l'aposta més gran feta mai a Andorra en matèria de transport públic. I molts dels resultats obtinguts no haurien estat possibles sense la implicació i l'aportació compromesa dels comuns.

Aprofito l'ocasió que se'm brinda avui per remarcar la feina constant de planificació i millora en matèria de trànsit i mobilitat. Ens trobem en un moment àlgid en la transformació viària del país.

Tenim un repte, que és fer créixer el bus exprés, en itineraris -com hem fet amb el Bus exprés, que molt aviat arribarà a Canillo i a Ordino, i amb el Bus exprés *hora punta*- i també en usuaris.

En matèria d'urbanisme, infraestructures i equipaments, la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme disposa que el primer instrument urbanístic d'ordenació són els plans d'ordenació i urbanisme parroquials. Tots els comuns han treballat ininterrompudament des de fa uns anys en aquesta tasca.

Avui, després d'un treball positiu de consens, el Govern ha donat l'aprovació prèvia als plans de

Canillo, Sant Julià de Lòria, Ordino, la Massana i Encamp, que han rebut tot seguit l'aprovació definitiva dels comuns respectius. I els plans d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany es troben en avançat estat de tramitació.

El pla sectorial de noves infraestructures viàries continua executant-se segons el programa previst.

La construcció del túnel dels Dos Valires ha anat a un ritme fins i tot superior al planificat. Avui ja s'han perforat els tres tubs que conformen aquest túnel, i la posada en explotació serà un fet a l'inici del 2010.

No faré una llista ni un catàleg de les més de cinquanta actuacions importants que s'han fet a la xarxa viària. Tothom pot veure el progrés que ha fet la mobilitat amb l'esforç inversor del Govern.

La vigília del debat d'orientació política de l'any passat, el Govern va presentar tres projectes de llei a tràmit parlamentari, que ofereixen una sortida per evitar l'estancament, el perill d'anquilosament i l'amenaça de decadència del nostre model econòmic.

Han estat uns mesos intensos de debat i de discussió. Estic convençut que amb l'aportació de totes les forces polítiques, sabrem trobar el punt d'equilibri que mostri la importància de les lleis d'inversions estrangeres, de societats i de la comptabilitat dels empresaris, proposades pel projecte Andorra 2020.

El Govern basa el procés d'una internacionalització ineludible de l'economia andorrana en tres pilars: la transparència, l'ortodòxia i les normes de control i supervisió acceptades internacionalment. I té un objectiu principal: una economia competitiva, innovadora i oberta, que garanteixi el progrés i el benestar social.

És en aquests tres pilars que es fonamenta el nostre model fiscal.

Tenim un model fiscal clar i definit, que passa per la consolidació de la imposició indirecta existent i, com que volem atraure iniciatives, projectes i talents de noves activitats, és indispensable la creació d'una fiscalitat directa, que cal introduir per negociar amb els països del nostre entorn, convenis per eliminar la doble imposició.

Tenir la consideració de paradís fiscal ens està sortint massa car.

Voldria citar, si em permeten, un fragment de la carta que em va adreçar el primer ministre de França, el 7 de desembre passat, i que diu -i cito-: *"Tinc el plaer de confirmar-vos que el Govern francès es compromet a obrir una negociació amb el Govern d'Andorra durant l'any posterior a l'adopció, per part del Parlament andorrà, del darrer dels projectes de llei mencionats..."* -és a dir, el Projecte de Llei d'impost de societats-, *"...amb l'objectiu de concloure un acord que*

eviti les dobles impositcions susceptibles de generar-se arran de la introducció de l'impost sobre les societats particularment per la reducció de les retencions a l'origen" -fi de citació.

La Declaració comuna d'intencions que completa l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a la fiscalitat dels rendiments de l'estalvi, signada el 15 de novembre del 2004, conté en el punt quatre el següent -i cito-: *"En aquest context d'aprofundiment, paral·lelament a les negociacions bilaterals previstes en l'apartat 4, el Principat d'Andorra i cada estat membre de la Comunitat Europea es consultaran per tal de definir un marc més ampli d'aplicació de la cooperació econòmica i fiscal. En particular, aquestes consultes podrien conduir a: l'aplicació de programes bilaterals de cooperació econòmica a l'efecte de promoure la integració de l'economia andorrana en l'economia europea; d'una cooperació bilateral en matèria fiscal amb l'objectiu d'examinar les condicions en què les retencions en origen, en particular sobre els imports de les prestacions de serveis i dels productes financers, percebudes als estats membres, es podrien reduir o eliminar."* -fi de citació.

En el mateix sentit, la Declaració Conjunta, signada el 15 de febrer d'enguany, amb el ministre d'Afers Exteriors espanyol, Miguel Àngel Moratinos, diu textualment -i cito-: *"El Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra confirmen la seva disposició per iniciar, quan el nou marc fiscal del Principat estigui plenament definit, les negociacions per a la signatura d'un conveni per evitar la doble imposició entre els dos països."*

I per acabar, l'1 de març del 2007 es va rubricar amb el secretari d'Estat de les Comunitats Portugueses, Sr. Antonio Braga, un protocol de cooperació en matèria fiscal entre el Govern d'Andorra i el Govern de la República Portuguesa, que conté una clàusula en els mateixos termes.

Amb la conclusió d'aquests convenis per evitar la doble imposició s'eliminaran les retencions a l'origen que graven actualment les exportacions de serveis des d'Andorra. Aquesta eliminació fomentarà que l'economia andorrana pugui créixer, innovar i expandir-se en els mercats internacionals en igualtat de condicions.

Ens calen fets i ens calen resultats. No podem esperar massa temps. No podem pretendre que les coses canviïn ni que les reformes donin fruits sense estar entre el grup dels països guanyadors, dels que confien en les seves possibilitats.

A l'economia tant li fa el que governa. L'objectiu és el creixement econòmic que permeti tota classe de progrés. Una eina determinant és que Andorra disposi d'un marc fiscal estable.

Avui aquest és el nostre repte principal.

Dins el marc de la reforma global per una economia competitiva que el Govern ha posat sobre la taula, teníem un altre compromís que també hem complert. Es tracta de l'elaboració dels projectes de llei socials.

El desenvolupament del títol II de la nostra Carta Magna està entrant en una fase decisiva. La reforma de la Llei laboral que tingué lloc fa uns anys, obria una evolució del marc relacional entre empresaris i treballadors.

Aviat podrem examinar els textos que contenen una evolució substancial del marc actual i presentarem els Projectes de Llei de la seguretat i la salut en el treball, i de les llibertats sindicals.

Puc entendre, i fins i tot puc compartir, alguns dels neguits que expressen els representants, tant dels treballadors com dels empresaris. Una vegada més, ens cal trobar un terreny d'entesa, per continuar avançant a bon ritme sense reaccions traumàtiques.

El tempo polític que estem imprimint a l'evolució de les relacions laborals no s'allunya de les realitats del nostre país. Ens cal ser conscients que les opinions foranes, sovint políticament interessades, no ajuden, de vegades, a crear el clima necessari per afrontar les reformes des de la nostra plena sobirania i d'acord amb el nostre propi joc parlamentari. És des del diàleg intern, per molt contraposat que sigui, que podem trobar la millor solució als nostres problemes, comptant amb tota la societat.

Com he dit en altres ocasions, per garantir els drets laborals considerem indispensable que l'absència d'atur acompanyi una protecció social d'alt nivell. La nostra política és continuar orientant-nos cap aquest doble objectiu: absència d'atur i protecció social d'alt nivell.

El Govern és conscient que el creixement demogràfic i econòmic ha comportat també situacions de necessitat i de risc que mereixen una intervenció enèrgica de l'Estat.

En moments de transformacions profundes d'un país, és quan un Govern ha de tenir més clares quines són les seves prioritats i crear la política social que atengui satisfactòriament les necessitats dels ciutadans que més ho requereixen.

El Pla nacional d'atenció social, la lluita contra la violència de gènere, el programa millorat d'atenció domiciliària del SAAS i altres accions relacionades amb la inserció laboral o la qualitat de vida de la gent gran, són només algunes mostres de la prioritat que el Govern atorga a l'àmbit social.

Fa poc temps, els cinc consellers generals comissionats han enllestit l'encàrrec de redactar amb consens una Proposició de llei que reforma el nostre

règim de seguretat social. Feia molts anys que es reclamaven canvis en la regulació del sistema de protecció social andorrà, però a l'hora de la veritat no s'acabava de trobar mai ni la conjuntura política, ni l'econòmica, ni la social més oportuna.

En aquesta legislatura hem estat tots capaços de fer-ho i amb motiu d'aquest Ple vull felicitar tots els consellers i les conselleres generals per la molt bona feina feta.

Dit això, les característiques del nostre país i el fet que la CASS tingui un esperit certament mutualista, ens obliguen a ser molt reflexius abans d'iniciar qualsevol tipus d'actuació.

Davant de reformes o accions que tindran conseqüències importants en els pressupostos de l'Estat, en els comptes de la CASS i en les aportacions impositives dels ciutadans, el compromís de transparència informativa i de comunicació esdevé un deure indefugible.

I el que el Govern ha dit, i que personalment reitero avui, és que, ara per ara, no coneixem el cost financer que algunes de les reformes proposades tindran sobre la CASS, el Govern i tots els ciutadans.

El Govern ha demanat un estudi de viabilitat -d'altra banda inexcusable davant de transformacions d'envergadura com la d'un sistema de seguretat social-, perquè es considera amb el deure d'explicar: a què ens comprometem exactament, quines conseqüències pot tenir l'aprovació de la Proposició, si els costos seran assumibles tenint en compte les contrapartides i si hi ha risc de perdre l'agilitat que Andorra necessita en un marc equilibrat de pressió fiscal, certa però moderada, per poder prosperar.

No seria als meus ulls acceptable traslladar a generacions futures els dèficits que el nostre nivell de protecció social podria ocasionar.

Inversament: si aconseguim -i ho farem, n'estic convençut- modernitzar i reformar per esdevenir una economia competitiva, que ofereix béns i serveis de qualitat; si ens situem entre les economies preparades per trobar camins de productivitat i actituds innovadores, àgils i creatives, la capacitat financera per fer front a noves proteccions no ens faltaria.

La política econòmica i la política social formen part de la mateixa acció governamental i del mateix projecte de país, i no es poden separar. Sense una nova expansió econòmica -altrament dit, sense una millora de l'atractiu d'Andorra i l'eficiència del nostre país-, totes aquestes reformes podrien resultar difícils d'assumir.

En matèria social, el Govern no estalvia cap esforç. Al contrari, actua sense caure en l'expectativa de les falses promeses o en la còpia incoherent de realitats que no tenen res a veure amb la nostra.

Andorra ha de tenir un model andorrà.

Per al Govern, fer política social vol dir intervenir amb la màxima equitat. I això implica proporcionar ajudes a les persones que realment ho necessiten i, al mateix temps, generar totes les oportunitats per fomentar la creació de llocs de treball.

Estem convençuts que aquest és el model més just tenint en compte la flexibilitat i la capacitat d'adaptació dels nostres mecanismes públics.

L'objectiu governamental és donar a totes les persones la possibilitat d'obrir-se camí a Andorra i crear les màximes oportunitats de realització professional, perquè tothom tingui l'oportunitat de desenvolupar, mitjançant el treball i l'esforç, el seu talent personal; perquè tothom pugui donar forma i contingut a la seva vocació, sigui quina sigui, amb els únics límits de les aptituds, els mèrits i el talent de cadascú.

Tot Govern ha de fer el necessari per oferir esperança i il·lusió als ciutadans. Però cal que aquesta il·lusió i aquesta esperança es materialitzin en fets concrets. Aquesta és la base de la nostra política social. Tenim el compromís, i l'estem complint, de fer una política social realista i responsable.

La nostra prioritat és atendre totes les persones que, des de fa anys, viuen i treballen a Andorra i, de manera especial, la joventut, la gent gran i totes les persones que necessiten l'assistència i la col·laboració decidida i eficaç de l'Estat.

La nostra societat, profundament singularitzada per un component immigratori molt important, i amb una mobilitat extraordinària, necessita instruments que li aportin solidesa i equilibri.

Pel que fa a la immigració dels ciutadans comunitaris, i d'acord amb l'article 24 de la Llei qualificada d'immigració, el Govern adoptarà polítiques quantitatives i qualitatives. L'objectiu és no precaritzar el mercat laboral, gràcies a unes relacions laborals estables i a una cohesió social cada cop més enfortida.

Paral·lelament, és essencial que la promoció professional sigui una realitat mitjançant la formació, que s'ha de mirar de facilitar en els mateixos llocs de treball. Avui tothom està d'acord que la formació és el veritable camí vers l'èxit empresarial que és l'ascensor social que mai s'espatlla. El capital humà és el punt central de l'activitat econòmica.

Donar possibilitats de formació, de treball i de qualitat de vida a la gent jove, implica preparar el futur i practicar aquella vella dita de "*Sembrar avui per recollir demà*".

I aquesta sí que és la millor orientació de qualsevol política governamental.

La salut és un altre eix fonamental del desenvolupament del país i el benestar dels ciutadans.

L'octubre passat el Govern va impulsar la redacció d'un pla estratègic de salut, i els resultats d'aquest pla es van presentar ahir als professionals i aquest matí a la premsa.

El diagnòstic de l'estudi deixa clar que la població del nostre país té les necessitats de salut ben cobertes i a un cost acceptable en comparació als països de l'entorn. Això s'aconsegueix, entre altres aspectes, gràcies a la possibilitat d'utilitzar recursos sanitaris dels països veïns mitjançant els convenis de la CASS.

Sabem que el panorama anirà canviant, i que amb l'allargament de la vida sorgiran noves exigències. Això fa que haguem de vetllar per la salut de la població encara amb més garanties de qualitat i seguretat, i que no puguem perdre de vista una planificació adequada dels equipaments.

També sabem que estarem en condicions de donar resposta a les noves exigències i riscos si reforcem la coherència del sistema.

El Govern ha passat a l'acció i no s'ha quedat en un simple marc de bones intencions.

Des del primer dia de l'exercici de la meua responsabilitat he atorgat a l'educació un valor estratègic. Si tenim persones ben formades podrem construir i forjar el país que volem.

En la seva recent visita a Finlàndia, la ministra d'Educació va poder constatar els punts més forts d'un sistema que excel·leix des de fa 14 anys en el primer lloc de l'informe PISA, que, com sabeu, és un programa que avalua les competències en les àrees instrumentals dels estudiants a escala internacional.

És una evidència que les bones prestacions educatives fan que un país sigui líder en molts altres camps, perquè la gent formada no solament és més competent sinó també oberta, lliure, creativa i emprenedora.

D'acord amb aquesta exigència de qualitat, els equipaments escolars s'estan bastint segons el ritme previst a les Parròquies de Canillo, Encamp, Ordino, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany. El proper mes de setembre una bona part ja seran operatius.

Hem aconseguit fites educatives importants i treballem en l'àmbit de la integració i l'autonomia dels alumnes amb problemes d'aprenentatge, conducta o relació social. Hem abordat amb instruments concrets qüestions com l'absentisme escolar i les drogodependències.

El nou model de transport escolar, amb el bus lliure, és un altre exemple de la feina feta.

Tenim moltes i noves expectatives, i molta feina programada: entre altres, els nous diplomes d'ensenyament professional, secretariat multilingüe o el bàtxel·lor en ciències de l'educació.

Ara el Govern es vol centrar en tres punts cabdals: en primer lloc, en la formació del docent, perquè un ensenyant ben format podrà respondre amb eficàcia als reptes que plantegen els nostres joves en una societat en constant evolució: en segon lloc, consolidem la nostra voluntat de reforçar la societat del coneixement, amb uns centres escolars ben equipats en noves tecnologies i uns joves més competents en l'ús tècnic i ètic de les eines informàtiques; i en tercer lloc, continuarem millorant els plans d'estudis en què ja es prioritza l'ensenyament de les llengües. Enguany, la nostra prioritat és posar èmfasi en l'ensenyament de la llengua anglesa, pensant ja en la implantació d'un batxillerat internacional.

Pel que fa a l'Ensenyament Superior, a més de les noves formacions presencials, estem treballant per l'adhesió d'Andorra al Procés de Bolonya, i ja hem fet més fàcil l'accés a beques i ajudes per als qui ho necessiten -amb fets, com el Decret de famílies nombroses, la Llei d'ajuts a l'estudi o l'Abonandbus nacional.

Els joves d'avui són els ciutadans del demà. Eduquem-los o patim-los.

El seu millor llegat és la cultura i la formació. I de la manera com els eduquem en depèn l'Andorra del futur, sense oblidar -i és molt important- l'exigència de la responsabilitat dels pares i de les famílies.

Referir-se a la política cultural d'un país és referir-se també a la seva identitat. La identitat andorrana s'ha mantingut durant segles, basada en unes institucions fetes a mida d'una petita comunitat que, amb les evolucions socials i econòmiques del segle XX, van saber adaptar-se i obrir-se.

L'Europa de la cultura és plurilingüe, tolerant i diversa. A Andorra hem rebut, estudiem i emprem les llengües dels nostres veïns amb naturalitat, i com a arreu, aquestes darreres dècades hi hem afegit l'anglès. Però no ens confonguem: ser plurilingües i multiculturals implica, forçament, afermar també la pròpia llengua i identitat, per aportar el que som com

a poble al conjunt d'Europa. Per això, vull renovar el compromís del Govern amb la llengua catalana, la nostra, i sobretot afavorir-ne l'ús social com a llengua vertebradora de la identitat de la nostra Andorra.

Cultura vol dir identitat, creació, aspiracions d'un poble, i sobretot permanència en el temps.

Hem de poder explicar a les generacions futures el que som com a nació. El conjunt de museus d'Andorra ens en dona bones pinzellades. La creació d'un Museu Nacional, que mostrarà als nostres visitants i a la població qui som i d'on venim, seguirà les pautes del Museu de les Civilitzacions d'Ottawa al Canadà, país que ens presta la seva col·laboració en aquest projecte museístic de gran envergadura. Em satisfà molt poder incloure en aquest discurs -com es va fer públic ahir pel ministre- que el Govern d'Andorra va decidir destinar un terreny de 4.000 metres quadrats a la Parròquia d'Andorra la Vella per bastir aquest museu. La seva localització, a Santa Coloma, a prop de l'església, permetrà que una de les obres artístiques cabdals que hem recuperat aquest any, els Frescos de Santa Coloma, es mostrin molt a prop del seu lloc d'origen. Al mateix temps, com ho va fer el projecte Guggenheim a Bilbao, donarem estructura i centralitat a una àrea del nostre país que necessita una revitalització urbanística.

L'atribució del projecte dels Arxius Nacionals al terreny cedit pel Quart de la Massana al prestigiós arquitecte Frank Gehry, ha demostrat que Andorra pot aspirar a comptar en una dècada amb cinc o sis edificis d'autor que situïn el nostre país en els circuits arquitectònics internacionals.

En el context geogràfic i cultural més proper, Andorra necessita recuperar l'equilibri entre els nostres veïns d'Espanya i de França. Un equilibri harmònic, fidel a la tradició andorrana, entre les dues grans cultures que ens envolten només pot contribuir a fer més forta la nostra identitat.

La projecció econòmica exterior del Principat és l'element vertebrador de les relacions bilaterals amb els països que formen part del concert internacional.

Exposar l'entramat de transparència i de seguretat jurídica que l'Estat està construint mitjançant les lleis econòmiques, i copsar l'interès d'actors econòmics d'alt valor afegit d'arreu del món, serà l'eix motor de les relacions bilaterals del Principat. Alhora, l'acció servirà per fer conèixer una Andorra oberta, dinàmica, rica en coneixements i amb emprenedors desitjosos d'obrir-se camí.

Enguany per primer cop en la història de la Unió Europea, Andorra figura, com saben, com a part implicada i activa en un programa europeu,

l'Interreg, que ens permetrà beneficiar del Fons Europeu de Desenvolupament Regional.

En el marc de les relacions multilaterals i de cooperació, a més de seguir actius en les organitzacions internacionals, com l'ONU, el Consell d'Europa, l'OSCE o la UNESCO, donarem un impuls de participació als organismes als quals ens hem adherit darrerament com la FAO, la Francofonia o la Conferència Iberoamericana.

Per a l'exercici en curs, el Govern, en col·laboració amb les ONG establertes al Principat, ha aprovat el Pla rector de la cooperació andorrana al desenvolupament. És el primer instrument estratègic en matèria de cooperació i estableix, entre altres, les prioritats geogràfiques i sectorials que s'han de respectar per al període 2007-2008.

Em permeto d'abordar en darrer lloc dues qüestions que considero neuràlgiques per al bon funcionament del país. Es tracta de la seguretat, tan cobdiciada en altres indrets, i de la justícia, d'una proximitat i eficàcia que molts voldrien.

La voluntat reformadora del Govern té en compte les noves necessitats de funcionament i els requeriments per mantenir l'alt grau d'eficàcia d'aquests dos fonaments de l'Estat.

La Policia mereix una atenció específica. El contingut d'un informe recent sobre les noves realitats i sobre el potencial d'aquest cos, ha posat en relleu que hem de conduir una reforma amb profunditat i garanties d'èxit.

Tenim persones motivades i preparades per afrontar tots els reptes, els nous i els de sempre. Els reptes de la seguretat pública.

Andorra no és una illa en el món. La mobilitat permanent de les persones, facilitada per la millora de les comunicacions, no fa possible -ni per altra banda és desitjable- que ens situem fora de l'entorn geogràfic en què ens trobem.

La delinqüència també viatja i s'internacionalitza buscant les esclertes i qualsevol altre punt feble que pot aprofitar, i els petits som vulnerables. Afrontar-la des de la normalitat, des de la preparació i des de la prevenció, és una necessitat ineludible.

Externament, l'objectiu és una policia implicada, motivada, respectuosa i servicial, alhora que respectada i eficaç. Una policia oberta, present a cada parròquia de forma permanent, coneixedora de l'entorn en el qual actua i amb contacte directe tant amb els ciutadans com amb els visitants. Aquest és el repte dels propers anys.

Internament, la fita és la promoció per a la carrera policial, basada en la formació permanent, els mèrits i els objectius.

Els canvis previstos també tenen en compte la funció essencial de la policia judicial com a element indispensable per a la tasca dels jutges, els fiscals i els tribunals.

Com saben ja, estem iniciant les reformes necessàries en el Cos de Policia perquè volem respondre eficaçment a les demandes i les aspiracions de la nostra ciutadania. Afortunadament, tenim un potencial de qualitat que ens permetrà mantenir un sistema policial garantista, pròxim i adequat a les necessitats d'ordre públic de l'Estat.

En l'àmbit de la justícia hem fet un avenç inqüestionable des de l'aprovació de la Constitució. Els tribunals andorrans s'han dotat de mitjans humans i preparació per donar un dels serveis que encarna més bé la modernitat d'un país.

No obstant això, les nostres propostes en el món de la justícia encara han d'aportar més millores.

Pel que fa a les normatives procedimentals, el desplegament de la Llei de procediment civil, entre altres, permetrà respondre amb eficiència a les necessitats d'una societat que evoluciona.

Pel que fa al rendiment dels nostres tribunals, el Govern vol crear altres instruments: una Batllia de família, una Batllia d'afers financers i una o més batllies d'execució.

Estem a l'escolta del Consell Superior de la Justícia, per dotar-lo dels mitjans que siguin necessaris per desenvolupar la seva tasca i alhora afavorir la seva independència de gestió pressupostària.

En els propers anys, la Justícia tindrà una nova seu, un fet que significarà la culminació material del mandat constitucional.

Entenc, però, que tot això tindria poca rellevància si alhora no afrontem decididament la formació continuada i especialitzada, lligada al progrés professional, dels nostres administratius, oficials, secretaris, batlles, magistrats i fiscals.

Avui ja estem elaborant una reforma de la Llei qualificada de la justícia, que permetrà tant a les persones que ja hi estan treballant, com als futurs professionals, tenir la perspectiva de la seva carrera judicial.

Si ens governem i ens administrem, també ens hem de poder jutjar.

El Govern té la voluntat que, de forma progressiva, arribin magistrats andorrans a les més altes instàncies civils, penals o administratives, sempre, però, convivint col·legialment amb els magistrats dels estats veïns, que ens proporcionen una visió complementària i enriquidora.

Pel que fa al Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament sempre ha estat altament valorat per la nostra societat. Volem que continuï sent així. Per això, properament, en aquesta Cambra es debatrà un Projecte de Llei de bombers, que establirà les seves especialitats, dibuixarà la carrera professional i fixarà les formacions necessàries per obtenir el grau d'eficàcia desitjat.

L'objectiu és donar un bon servei al país, amb una normativa operativa i els mitjans més adequats. D'acord amb aquesta premissa, el Govern vol potenciar el treball conjunt i el diàleg sobre el servei i els mitjans. A canvi, demana seriositat, respecte pel treball i un rendiment apropiat.

Em refereixo breument a la política penitenciària. La Llei recentment aprovada del Cos Penitenciari posa en relleu la tasca i l'entorn específics dels agents i el personal d'aquest cos.

Ara cal que fixem l'atenció en dues qüestions importants.

La primera té a veure amb la privació del dret a la llibertat de les persones internades i amb la seva reinserció a la societat un cop acomplerta la pena. El Govern vol fer un esforç addicional perquè les reinsercions es facin amb criteris de formació, criteris psicològics, criteris laborals i criteris intel·lectuals.

La segona qüestió és l'atenció dels menors condemnats. Hem d'afrontar la cura i el restabliment de les condicions socials d'aquests menors, des de casa nostra. El fet que els nostres veïns els facilitin temporalment l'atenció, no ens ha d'allunyar d'una realitat social i familiar que ens interpel·la, ni allunyar-nos de l'objectiu de construir un centre de menors a Andorra.

Fins aquí he intentat fer un repàs dels fets, les accions i les propostes que el Govern ha dut a terme, i està realitzant o ja ha projectat seguint la pauta marcada per l'Agència Andorra 2020.

L'èxit d'un repte com el que Andorra té plantejat passa, sens dubte, per un enfortiment de la societat civil, per una integració de tots els seus membres en un teixit en què tots ens en sentim part. I també passa per la màxima col·laboració entre les diferents institucions i els seus actors.

Cada parròquia en col·laboració amb el Govern, o en col·laboració amb altres parròquies, o individualment, té a les seves mans esdevenir un pol d'atracció singular per al turisme i el desenvolupament. Encara que els exemples són diversos, projectes com el Museu Nacional, Naturlàndia o Canillo 2020, entre altres de gran transcendència, són els que poden crear la diferència

entre els altres indrets i les altres destinacions, i ser la clau del futur èxit andorrà.

Andorra està reaccionant.

És cert que el model proposat pel Govern no és el d'un estat subvencionador i proveïdor, que ho dóna tot a tots, i perquè sí. Però no és menys cert que els ciutadans d'Andorra no som ni passius ni immobiliistes.

El món occidental intenta redreçar els efectes adversos de les polítiques dels anomenats estats providència, i hi ha un cert consens per rehabilitar els valors del treball, l'esforç, el mèrit i el respecte, que el Govern ha considerat prioritaris des del primer moment.

Amb aquestes bases, el Govern té la responsabilitat d'afavorir que cada ciutadà pugui complir els seus somnis, fer efectives les seves ambicions i tenir èxit en les seves aspiracions, però no té cap dret a substituir-los en les seves obligacions ni en les seves actuacions.

El Govern no pot fer nevar, ni pot omplir els comerços, ni pot omplir les botigues, ni pot omplir els hotels i els restaurants. Però el Govern sí té la responsabilitat d'avançar-se en la previsió de totes les situacions i d'establir les mesures que facin que una realitat d'alentiment tingui menys impacte en els ingressos familiars i en l'economia del país, i esdevingui una oportunitat de millorar.

Hi ha una idea bàsica que és fonamental: Andorra ho té tot per progressar. Disposa d'un entorn favorable caracteritzat almenys per: una estabilitat institucional; una normalitat política; un elevat grau de confiança de l'exterior; unes zones veïnes que creixen i prosperen, sobretot Espanya, el nostre primer mercat, que ha crescut un 4% durant el primer trimestre d'aquest any, i un entorn internacional respectuós dels grans equilibris econòmics i sense cap crisi financera que amenaci.

Els andorrans som ciutadans lliures i independents i volem tenir les regnes de les nostres decisions.

La complicitat dels ciutadans, que he sol·licitat repetidament al llarg d'aquest discurs, no treu cap responsabilitat ni obligació a la tasca que correspon al Govern.

L'Estat, que som tots nosaltres, ha de ser actor per garantir clarament els serveis públics, i els drets i les llibertats de tots i en tota circumstància, i també ha de complir el deure de solidaritat i practicar una bona política de cohesió social.

Aquesta sí que és la bona alternativa.

Les expectatives poc realistes poden portar a una reclamació constant i estèril.

Per dir-ho amb paraules encara més clares: no podem reclamar el final de l'especulació immobiliària, i després queixar-nos perquè disminueixen els llocs de treball de la construcció; no podem exigir més ajuts i més subsidis, i després indignar-nos per la creació o l'augment de les nostres contribucions a l'Estat; no podem reivindicar millores en mobilitat, i després ignorar el transport públic; no podem oblidar els drets i les exigències dels nostres turistes i visitants, tancant-nos únicament en les nostres reivindicacions corporatives, de vegades legítimes.

Hem de conciliar la sostenibilitat amb el creixement, conciliar les facilitats de comunicació amb les infraestructures respectuoses amb el medi ambient, la millora de la conjuntura econòmica amb les possibilitats de l'Estat, i ho hem de fer tenint en compte el nostre entorn geogràfic i cultural d'Europa.

Ens cal trobar l'equilibri entre els interessos de cadascú, de cada actor, sense oblidar que l'interès general s'imposa a qualsevol interès particular.

La política que estem aplicant respon a un model de país de fons, resistent, complet i de llarga distància.

Reitero avui el meu compromís de continuar treballant amb lleialtat, rigor i optimisme, d'una manera especialment intensa per retornar a tots els ciutadans l'autoestima, la il·lusió i la confiança en el nostre poble per alliberar les nostres capacitats emprenedores i d'innovació.

Els nostres avantpassats han sabut llegir-nos una gran riquesa natural i històrica, però encara més hem de sentir-nos venturosos de ser els hereus d'unes institucions excepcionals, lliures i sobiranes, bastides a escala humana, que fan d'Andorra un país únic i que possibiliten que la llibertat, la igualtat i la participació de l'individu -de cadascun de nosaltres- siguin realitats més que declaracions.

Andorra ha viscut temps molt més delicats que aquests i els ha sabut superar i sortir-ne enfortida. Els nostres fills i néts estan molt ben preparats -més que cap altra generació ho ha estat-, i no hi ha cap motiu pel pessimisme.

Una vegada més, vull reiterar l'afany del Govern de servir el poble d'Andorra, tots els ciutadans, perquè junts podem assolir noves quotes de benestar en una Andorra unida però plural, cohesionada però diversa, una Andorra més pròspera i també una Andorra més justa i més solidària.

Facta, non verba, deien els clàssics. Doncs, fets i realitats, no paraules.

El Govern treballa amb tota l'energia per fer d'Andorra un país guanyador, una país capdavanter i

capaç de transformar les nostres il·lusions compartides en realitats clares i tangibles.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern per la seva extensa intervenció.

Doncs, abans de suspendre la sessió recordar que demà a partir de les 10.00h serà el torn dels grups parlamentaris.

Sense més, doncs, es suspèn la sessió fins demà a les 10.00h.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.00h)

(El dia 15 de juny, divendres, a les 10.05h, es reprèn la sessió)

(S'incorpora a la reunió la Sra. Eva García Pastor)

El Sr. síndic general:

Bon dia, benvinguts, continuarem amb la sessió d'orientació política global del Govern.

Avui és el torn en aquest moment, doncs dels grups parlamentaris. Després de la intervenció dels grups parlamentaris farem una pausa perquè el Govern pugui preparar les contestes pertinents.

Doncs començaríem per l'ordre establert. Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Davant les paraules expressades ahir pel cap de Govern en el seu discurs d'orientació política, els parlamentaris de CDA + Segle XXI volem d'entrada remarcar una preocupació que tenim en relació a la determinada actitud que darrerament sembla massa freqüent en el nostre país. Ens referim a una mena de pressa sobtada per fer les coses a corre cuita, per realitzar un munt de canvis de forma imminent. Andorra acredita més de 700 anys d'història. Davant d'aquesta constatació, entenem que ara no ens ha d'agafar la pressa per fer-ho tot de cop, en una espècie d'empatx de velocitat a l'hora de tirar endavant els canvis. El nostre entorn ha canviat en diferents fases de la història i el nostre país ha estat sempre capaç de subsistir. Des de CDA + Segle XXI estem convençuts que, sense atabalar-nos, ho podem continuar fent.

Un altre element important, segons el nostre criteri, és la imperiosa necessitat de tractar els temes d'Estat des de la concertació, no solament entre les forces polítiques, sinó també en els àmbits econòmic i social, tractant de trobar la complicitat i la implicació de tothom.

En aquest sentit, hem d'aprofitar la nostra dimensió, que afavoreix la proximitat i que ens permet arribar a tots els sectors amb més facilitat.

Som un grup polític reformador que aposta per la gradualitat en les transformacions. Els canvis han de ser assumibles socialment i econòmicament. A més, per tal que els serveis públics puguin funcionar, algú n'ha d'assumir el cost. Els recursos de l'Administració no són infinits i s'han d'utilitzar de forma racional.

En relació amb la política exterior, cal dir que, malgrat portar ja dos anys de legislatura, poca cosa concreta hem vist. Potser és per això, Sr. Pintat, que ahir poca cosa en vam sentir d'aquest tema. És cert que s'han anat ratificant diversos tractats, -alguns de força rellevància, tot s'ha de dir-, però, pel que fa al gran tema que hauria de desenvolupar-se durant aquesta legislatura, és a dir tot allò relatiu a les relacions amb la Unió Europea, cal dir que fins la data es pot dir que ha estat una mena de domini privat del Ministeri d'Afers Exteriors, ja que no n'hem tingut pràcticament cap notícia.

Som coneixedors que la responsabilitat de governar pertany únicament al Govern, però pensem també que en matèria de relacions exteriors hi hauria d'haver un major grau de concertació amb totes les forces polítiques, especialment si tenim en compte les coordinades parlamentàries de la present legislatura, definida per l'absència de majoria absoluta.

Cal dir que aquesta concertació ajudaria a que tots els grups parlamentaris ens poguéssim sentir més solidaris de l'acció de Govern en relació amb la política exterior.

Pel moment, hem de constatar que ni per part del Ministeri d'Afers Exteriors ni per part del cap de Govern, no hi ha hagut una clara voluntat de tirar endavant una política de consens en matèria de relacions exteriors. Esperem que amb el canvi de titular en el Ministeri, les coses vagin a partir d'ara en la bona direcció. Per la nostra part, estem disposats a col·laborar obertament i francament, per tal de definir el futur model de les relacions del nostre país amb Europa. Hem d'admetre, tots plegats, que una bona concertació en política exterior donaria una imatge millor i més unitària d'Andorra de cara a l'exterior.

També voldríem fer, en matèria de política exterior, la següent reflexió: a l'hora de dialogar amb les institucions europees, amb els països veïns i amb les organitzacions internacionals, hem de ser conscients de les nostres dimensions i de les nostres particularitats. No podem aparentar el que no som. De res ens serveixen polítiques exteriors de cara a la galeria. Hem de ser prudents i pragmàtics. En aquest sentit, hem de considerar que actuant en solitari no podem arribar amb èxit a tot arreu. Així, trobem a faltar un diàleg més intens amb els altres petits estats d'Europa, -i també d'altres parts del món,- amb la finalitat de poder tenir més veu en aquest món cada vegada més globalitzat. No hem d'oblidar que els petits estats sovint tenen els mateixos problemes i inquietuds que nosaltres.

En relació amb l'ordenament del territori i les infraestructures, des de CDA + Segle XXI, volem trametre un missatge d'eficàcia i sobrietat. Ben segur que al nostre país hi calen noves infraestructures. Doncs bé, el que hem de fer és establir quines són les infraestructures més necessàries, dissenyar les prioritats de la seva execució i, en conseqüència establir un pla d'etapes de desenvolupament i de les corresponents inversions. No es poden tenir masses obres començades, controlades de forma deficient, i que no se sap quan s'acabaran. Hem d'executar les obres de forma coherent, tant des del punt de vista econòmic com d'impacte territorial, en base a un estricte estudi de prioritats.

I, finalment, hem d'aconseguir, d'una vegada per totes, que les obres s'executin de forma que portin el mínim perjudici possible als ciutadans. Si ho mirem bé, costa el mateix fer les coses ben fetes que mal fetes. Doncs fem-les bé. Un país turístic com el nostre no es pot permetre semblar permanentment una immensa obra desordenada i polsosa. Cal establir, també en aquest àmbit, unes regles del joc que tots haurem de respectar per tal de salvaguardar la nostra imatge turística i per tal de millorar la qualitat de vida dels nostres ciutadans. Tots plegats hem de contribuir a millorar la imatge del nostre país i el Govern ha de posar-hi les eines necessàries.

D'altra banda, volem vincular les qüestions d'ordenament territorial no només amb la nostra imatge turística, sinó, també, amb el que cada vegada és més necessari respecte al nostre medi ambient. No podem "dilapidar" el nostre territori escàs de forma ràpida i desordenada. No podem malmetre irreversiblement el nostre medi ambient. Ho repeteixo: Andorra té més de 700 anys d'història i no ens l'hem d'acabar demà passat. Hem de poder gaudir d'un entorn ambiental que respecti el nostre patrimoni natural i hem de llegar a les futures generacions un paisatge preservat. Així, pensem que

fóra necessari adoptar, en aquesta mateixa legislatura, una llei per a regular i limitar l'impacte urbanístic del nostre creixement.

Parlant de territori, cal també fer necessari esment a una activitat econòmica molt vinculada a la terra i que ha tingut un més que rellevant protagonisme al llarg de la nostra història. Ens referim a l'agricultura i la ramaderia, de les quals, malauradament, no n'hem sentit parlar durant el discurs d'orientació d'aquest any. Hem de fer possible el desenvolupament de models alternatius i econòmicament viables a l'actual model d'economia agrícola i ramadera. No ens podem conformar amb la imatge, una mica paternalista, dels pagesos com a jardiniers de la terra. L'activitat de la pagesia ha de ser un sector econòmic amb entitat i dinamisme propis.

A la vegada, quan tractem qüestions relacionades amb el medi ambient i la qualitat de vida, cal dir que cal començar a pensar molt seriosament en desenvolupar polítiques energètiques més eficients i sostenibles. Cal que el nostre país comenci a apostar, de forma gradual, però decidida, per les energies renovables.

Com es veu, els grans temes que avui té el nostre país damunt la taula estan fortament interrelacionats. Ordenament del territori, turisme i medi ambient són àmbits estretament vinculats. Tenim l'obligació moral i política d'assegurar que rius, boscos, carrers i pobles estiguin nets i sanejats.

Aquest és el patrimoni que hem heretat. I l'hem de trametre als nostres fills, si pot ser, en millors condicions de les que l'hem rebut. Cal dir que venim, en relació a qüestions mediambientals, d'una època força turbulenta: els problemes del centre de tractament de residus, els problemes dels abocadors de terres i dels centres de transferència, el mal funcionament de la depuradora d'Anyós. Després de tanta polèmica, sembla que avui les coses s'estan començant a encarrilar però queda encara molta feina per fer.

I quan les coses no es fan bé, com és el cas de la construcció defectuosa de la depuradora d'Anyós, cal exigir responsabilitats. Si les empreses encarregades de fer obres pel Govern no compleixen els seus compromisos han d'assumir les responsabilitats pel seu incompliment, ja que amb la seva actuació causen un perjudici al conjunt de la societat. Per la nostra part, ja hem demostrat que estem disposats a assumir compromisos per tal de millorar les coses: així, vam donar suport al crèdit extraordinari per a refer la depuradora d'Anyós, ja que entenem que, per respecte als nostres veïns, per mantenir el nostre atractiu turístic i per salvaguardar la nostra qualitat de vida, els nostres rius han de baixar nets.

Sr. Pintat, celebrem que, a força de sentir les nostres reclamacions relatives a la necessitat d'endregar tot el que està relacionat amb l'entorn en què es desenvolupa el dia a dia de la vida quotidiana, ens hagi acabat escoltant. Per fi es comença a veure alguna millora en l'acondicionament dels nostres espais públics. I, ja que hi som, aprofitem la bona recepció que ha tingut la nostra proposta per a fer-la extensiva als nostres prats i boscos. Els hem de tenir en millors condicions. Això s'ha de fer no només per qüestions estètiques, de qualitat de vida i d'imatge turística, sinó sobretot per la funció protectora que desenvolupen els boscos, i per l'imperatiu moral que representa la protecció del nostre patrimoni natural.

Un altre tema que posa en connexió la qüestió de les infraestructures amb la del turisme és el que fa referència a les vies de comunicació. Cal reconèixer que la congestió interna de les nostres carreteres s'ha rebaixat de forma important degut tant a la realització de determinades infraestructures, com ara el Túnel del Pont Pla o el desdoblament de la Margineda, com també degut a la potenciació del transport públic a través del desenvolupament del bus exprés. Cal, però, millorar els accessos exteriors a Andorra. En aquest àmbit pensem que queden encara molts esforços per fer si volem desenclavar el nostre país des del punt de vista de les comunicacions.

Tot el discurs de les reformes econòmiques pot quedar limitat a l'àmbit de la retòrica si no som capaços de millorar les nostres vies de comunicació amb l'exterior.

En relació amb la política turística, i a l'espera de la creació de la societat Andorra Turisme, hem de dir que trobem a faltar una direcció global, pel conjunt del país, de tota la nostra oferta turística, cultural i de lleure. Hem de lamentar, en aquest àmbit, el baix nivell de concertació amb els comuns; aquesta manca de concertació es tradueix en duplicitat d'activitats i no permet oferir de forma eficient i coordinada la nostra oferta de lleure als visitants. Tant de bo la futura societat Andorra Turisme pugui disposar de l'agilitat i l'eficiència suficients per a solucionar aquestes mancances. D'altra banda, i encara situats en l'àmbit de la política turística, pensem que Andorra té el potencial i la capacitat per a organitzar esdeveniments amb ressò internacional en diferents sectors, com ara la cultura, l'esport, la ciència, l'empresa, entre molts altres. Sincerament, pensem que aquest és un tema que està explotat molt per sota de les seves possibilitats. Caldria, segons el nostre criteri, fer molts més esforços en aquest sentit, i així ho demanem al Govern.

Un dels aspectes que afecta més positivament la nostra qualitat de vida i que, a més, té també efectes

favorables en el nostre atractiu turístic és el de la seguretat ciutadana.

Cal dir que no hem d'estalviar esforços per tal que aquest fet sigui sempre una realitat, tant pel benestar dels nostres ciutadans com per la tranquil·litat dels nostres visitants. Això passa necessàriament per assolir que el Cos de Policia disposi tant de la calma necessària per poder fer la feina ben feta com dels recursos escaients per poder-la desenvolupar. Val a dir que el Cos de Bombers té també en aquest àmbit un paper clau i, en aquest sentit, pensem que és també totalment indispensable que puguin treballar en un clima d'harmonia i amb els recursos adequats per poder fer front a les seves funcions tan essencials per la comunitat.

Així, demanem al flamant Ministre de Justícia i Interior la màxima cura i la més gran diligència a l'hora de dirigir i de gestionar la feina de policies i de bombers. En els dos casos pensem que és vital reforçar l'esperit de proximitat amb els ciutadans; ha de quedar clar que policies i bombers estan al servei dels ciutadans i que aquest esperit de servei i de proximitat només es pot assegurar si dins d'aquests cossos hi ha establert i un bon ambient de treball. S'ha de fer el possible per tal d'evitar que el dia a dia de la feina de policies i bombers sigui un focus de constant polèmica que només va en detriment del servei que s'ofereix a l'administrat.

A més, aprofitant l'empenta amb la que ha començat el nou ministre, li volem demanar que, dins del seu àmbit de competències, faci el necessari per tal que la nostra justícia sigui més ràpida i eficaç.

En relació amb la sanitat volem celebrar el desenvolupament del pla estratègic; aquesta feina ha permès, d'entrada, definir amb claredat els problemes que d'alguna manera els professionals i els gestors d'aquest àmbit ja intuïen. Les diferents comissions de treball han definit els seus objectius i el seu diagnòstic, tot establint-se, des de la participació dels diferents sectors implicats, una programació de les diferents mesures que cal desenvolupar, tant des del punt de vista jurídic com econòmic. Quant a l'execució de les diferents polítiques sanitàries derivades del referit pla estratègic, cal dir que és el ministeri encarregat de la sanitat que haurà d'assumir les seves responsabilitats: l'estudi derivat del Pla estratègic conclou que el ministeri ha de reforçar el seu lideratge en tot allò relatiu a les polítiques sanitàries.

En general, des de CDA + Segle XXI, pensem que cal posar més èmfasi en les polítiques de prevenció: per estalviar patologies futures és important posar les bases d'una bona política preventiva. Un altre element de millora en la nostra sanitat entenem que

hauria de venir donat per tractar d'evitar que alguns pacients hagin de patir llargues llistes d'espera per a poder ser atesos.

Pel que fa a les polítiques socials cal dir que estem a l'espera de la configuració definitiva de la nova llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, ja que en aquesta important norma no només s'hi establirà el model de finançament de la nostra sanitat, sinó també de determinades polítiques socials. En relació amb aquesta qüestió cal celebrar el consens que en el si de la comissió *ad hoc* ha existit fins avui, i cal esperar que les lícites discrepàncies que poden existir en alguna matèria no malmetin el conjunt de la feina feta per consens. En relació amb aquest tema, volem també remarcar que cal cercar, en la mesura del que sigui possible, l'autonomia de les diferents branques que integren la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per tal de garantir l'equilibri a mig i llarg termini del nostre sistema de seguretat social.

En matèria de política social voldríem, ara, afegir un comentari de caire general: la nostra societat no es pot permetre l'existència de persones amb necessitats, que pateixin greus mancances: cal fer tot el possible per evitar aquestes situacions. Ara bé, tampoc hem de caure en l'extrem contrari: no es tracta de subvencionar al que no ho necessita.

Volem també, en l'àmbit social, fer un especial esment de la problemàtica de la gent gran. Cal fer tots els esforços possibles per tal que els nostres padrins estiguin ben atesos: creant centres i polítiques de suport i obrint residències. És per això que el nostre vot va ser favorable a la compra de l'edifici de l'Hotel Cerqueda; i és per això que polítiques d'aquesta mena sempre comptaran amb el nostre suport.

Cal preservar la cohesió social i això passa sobretot per fer que la gent que viu a Andorra s'hi senti còmoda. Hem de deixar de banda la idea de l'existència de dues Andorres, ja que en res no afavoreix la cohesió social. En els països del nostre entorn no es parla de dividir ni de restar, sinó que es parla de sumar i de cohesionar. La solidesa d'un país la fa la seva gent, que es relaciona i treballa de forma complementària i no antagonica.

L'educació ha de ser també un àmbit en el que no s'hi poden estalviar recursos (que han de ser invertits, això sí, de forma racional, ja que el nostre sistema educatiu també ha de ser sostenible financerament). Cal continuar potenciant una escola andorrana ja definitivament consolidada en el nostre panorama educatiu i cal continuar afavorint, amb la col·laboració dels nostres veïns, una estructura educativa rica i plural.

D'altra banda, cal fer també tot el possible per mantenir i millorar l'ambient de treball, la disciplina i el desenvolupament dels valors cívics i acadèmics en els nostres centres escolars. A la vegada, també pensem que caldria fer un esforç per desenvolupar la presència de centres d'ensenyament, de tots els nivells educatius, de caràcter privat, ja que això permetria millorar la riquesa de la nostra estructura educativa i, a la vegada, representaria un nou pol de creixement econòmic per al nostre país.

Ens preocupa també el desenvolupament de l'esport, tant en relació amb l'esport d'elit i amb tot allò lligat als esdeveniments esportius com en relació amb l'esport base. Ja hem considerat abans que Andorra hauria de mirar d'atraure més esdeveniments esportius de rellevància internacional, ja que això permetria complementar de forma molt important la nostra oferta turística. Però, a la vegada, cal ser especialment curosos amb el desenvolupament de l'esport de base, ja que aquest és un àmbit que té a veure amb el desenvolupament integral de les persones i està molt lligat a qüestions d'educació, sanitat, integració, cohesió social i identitat. En aquest apartat pensem que cal combinar una política de subvencions amb d'altres tipus d'incentius, per tal de poder canalitzar la bona voluntat de molta gent que en la nostra societat està disposada a col·laborar en el món de l'esport base.

En l'àmbit de la modernització econòmica del nostre país, volem recordar que tres importants lleis es troben actualment en tràmit parlamentari. Ens referim a la Llei de societats, la Llei de comptabilitat dels empresaris i la Llei d'inversions estrangeres. Aquestes tres lleis provocaran un important canvi en el funcionament econòmic del nostre país. En realitat, amb l'adopció d'aquestes lleis ens estem adaptant a les noves i competitives regles del joc internacional, -unes regles del joc que han de respectar tots els actors implicats. Nosaltres estem disposats a què el programa modernitzador prosperi i, en aquest sentit, assumim els referits canvis per a la modernització i la necessària homologació del nostre funcionament amb l'entorn europeu. Fent un esment més concret de la Llei d'obertura a les inversions estrangeres volem avui tornar a recordar el nostre posicionament: CDA + Segle XXI vol que l'obertura, pel moment, només es produeixi en els sectors no presents avui en l'economia andorrana. Com hem dit anteriorment, nosaltres som partidaris de reformes graduals. Som conscients que la nostra economia ha de canviar, però no podem caure en una fugida endavant feta a corre cuita. En el moment de la discussió d'aquesta Llei en comissió legislativa serà primordial tenir en compte les

inquietuds expressades pels diferents sectors de la societat.

No podem obviar tampoc en aquest debat, l'evolució del sector financer durant els últims anys i la necessitat d'una regulació que protegeixi els clients i s'adeqüi als estàndards internacionals en matèria de supervisió financera. En els darrers dos anys, els moviments en el sector bancari han modificat la situació establerta en aquest sector durant més de dos dècades: les concentracions viscudes al sector financer, així com la sortida d'una gran part del capital estranger de la banca andorrana són indicadors clars d'una transformació del sector i han de fer plantejar les perspectives de futur del sector financer andorrà.

És cert que aquests moviments s'han produït en un context de gran creixement, rendibilitat i consolidació del sector financer andorrà i amb un organisme de supervisió (l'INAF) consolidat i reconegut internacionalment que ha garantit una supervisió entre els més alts estàndards internacionals, tal com ha estat reconegut pel Fons Monetari Internacional en les dues avaluacions efectuades fins a l'actualitat. És responsabilitat de l'Estat vetllar per tal de garantir l'aplicació de les regles de la competència, per la supervisió i protecció dels interessos dels clients i assalariats del sector financer.

En aquest sentit, l'FMI també ha posat de manifest la necessitat d'un més alt nivell de regulació del sector de les entitats financeres d'inversió i de gestió de patrimonis, no bancàries, i de les companyies d'assegurança. La manca de legislació adequada als estàndards internacionals en el cas de les entitats financeres, i una legislació obsoleta (que data de 1989) en el cas de les entitats asseguradores pot conduir a situacions no desitjades degudes a unes normatives de supervisió i regulació deficientes.

No volem prejutjar el sistema d'intervenció i control abans de conèixer el desenllaç final de la situació de Valora, de la qual els mitjans de comunicació nacionals i alguns d'internacionals n'han fet un llarg ressò; però el que sí que podem afirmar és que aquest cas ha afectat i continua afectant negativament a la imatge d'Andorra, i a més coincideix amb un sector mal reglamentat i amb poques garanties de cara als inversors i clients.

El cas Valora ha posat de manifest, més que mai, la necessitat d'adequar la legislació financera i el sistema d'actuació en cas de crisi. No és comprensible que des del mes de gener, en què l'INAF va intervenir aquesta entitat destituint els seus administradors, encara es mantingui una

situació de precarietat i de transitorietat al cap de sis mesos.

La mala imatge d'Andorra que això ha provocat al país veí, tant a nivell institucional com pels clients inversors, fa necessari establir i delimitar procediments d'actuació clars i transparents per fer front a situacions de crisi al sector financer. Per això considerem necessari especialitzar l'òrgan judicial, creant una secció financera i fiscal a la batllia, amb una formació específica als batlles i al personal judicial en aquests àmbits.

Des de CDA + Segle XXI, considerem primordial l'aprovació de les lleis financeres que han de regular l'activitat i el règim de les entitats financeres i de les entitats d'assegurances. També considerem necessari garantir una solvència mínima als clients del sector financer, mitjançant les constitucions d'uns fons de garantia de dipòsits i inversions que assegurin als clients de les entitats bancàries i financeres una recuperació mínima dels seus estalvis en cas de crisi.

El Sr. síndic general:

Si pot anar acabant, Sr. president, perdoni.

El Sr. Enric Tarrado:

Un minut i acabo Sr. síndic..

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

El Sr. Enric Tarrado:

Per això, demanem al Govern que presenti les lleis que regulin el sector de les entitats financeres i d'assegurança en aquesta Cambra en els més breus terminis durant aquest any 2007.

També volem esmentar que el nostre és un país petit, amb una capacitat limitada de finançament i d'endeutament. És per això que continuarem amb el nostre combat a favor de l'equilibri pressupostari. És per això que considerem que la nostra administració pública no pot créixer il·limitadament.

Volem una administració a la mida del país i no volem, en cap cas, una organització sobredimensionada que, a més, com avui passa en alguns casos, fa la competència al sector privat.

Per acabar la nostra intervenció, volem ara recordar que, des de CDA + Segle XXI, hem estat sempre oberts al diàleg i amb bona disposició per a discutir totes les iniciatives legislatives. Ja avancem que

continuarem amb la nostra actitud constructiva, analitzant amb cura tots els temes i buscant sempre el millor pel país. Ho farem des del compromís amb el nostre programa, que és l'element que marca el nostre criteri d'actuació política. Però també ho farem sense perdre mai de vista l'interès general. El diàleg és l'única via per a obtenir bons resultats, ja que assegura la presa de decisions amb efectes sòlids i durables en el temps. Sr. cap de Govern: estem d'acord amb vostè quan recorda la vella dita que diu que "cal sembrar avui per recollir demà". Però s'ha de saber què i com se sembla.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. president. Ho lamento, el temps l'hem estirat bastant. Moltes gràcies per la seva intervenció.

Continuariem, doncs, amb el torn d'intervenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El vostre discurs d'ahir, un bon recull de frases fetes, és el discurs del cap de l'oposició de l'oposició.

A la defensiva front a l'Alternativa -l'única possible, la nostra- i també, vés per on, a la defensiva front a la dreta més extrema que, no és cap secret, us fa la vida impossible des de dins de casa vostra.

Sembla un discurs tancat dins la bombolla d'una autosatisfacció incomprensible. Un discurs que es nega a reconèixer que esteu consolidant dues Andorres, a dues velocitats.

Ja porteu dos anys al Govern. Heu passat la meitat de la legislatura intentant aparèixer com un govern nou, prenent que no havíeu d'assumir els resultats dels deu anys anteriors de govern del Partit Liberal. Fins i tot fa pocs dies va publicar a la premsa un anunci on semblava que volguéssiu esborrar de la memòria ciutadana els deu anys de governs del vostre predecessor liberal.

Però, malgrat els esforços -i els diners esmerçats en assessories d'imatge i polítiques de comunicació- porteu dos anys d'obligat reconeixement del desgavell de la contractació pública liberal del període 1995-2005 i l'alegria amb la qual es tractava la gestió pressupostària. Només dos exemples:

Primer. L'acabament de l'obra del Túnel del Pont Pla que ha comportat un sobrecost astronòmic.

Segon. L'escàndol de l'estació depuradora d'Anyós, amb un cost inicial, claus en mà, de tres milions

d'euros, per a l'efectiu condicionament de la qual heu ara de gastar més de nou milions d'euros.

Haurem d'esbrinar ben aviat quin haurà estat el cost d'aquesta infraestructura, i qui o quins són els responsables del desgavell.

Aquests dos exemples demostren que no hi ha nou impuls, sinó vella alegria en la gestió dels diners públics. Mala gestió, al capdavall, que contradiu tots els vostres discursos sobre la contenció de la despesa.

Mentrestant l'economia andorrana passa per un període d'estancament general i, en alguns sectors, de recessió preocupant. Els informes de la Cambra de Comerç ho confirmen amb dades objectives i contrastades.

Ahir no vau fer cap referència als resultats de la darrera enquesta de conjuntura de la Cambra.

Una enquesta que assenyala, i la cito: "...que les perspectives de les empreses, en general, no conviden gaire a l'optimisme i avancen que la marxa dels negocis continuarà deteriorant-se al llarg de l'any 2007."

Tampoc no van tenir cabuda en la vostra bombolla particular les propostes del Sr. Camdessus, que nosaltres assumim en la seva doble vessant: de transparència financera conjuminada amb una reforma tributària i de reforma de la política social per acabar amb l'Andorra a dues velocitats. Tot i que fa ben poc, davant dels parlamentaris de l'OSCE, va semblar que sí que les assumíeu.

Els ciutadans volen, necessiten i demanen la coherència d'una perspectiva evolutiva, la definició d'uns objectius vinculats a uns principis i una pràctica adequada, no contradictòria, incloent el comportament dels seus representants.

Sobretot, la gent demana veracitat i coherència entre allò que es diu i allò que es fa.

Cal dur a terme, paral·lelament, un gran programa de reformes socials, l'elaboració d'un pla de redreçament de l'economia i un augment de la capacitat d'inversió, així com de l'exportació de serveis.

A Andorra, com a altres països d'Europa, però a Andorra més encara que arreu d'Europa, es planteja amb força la necessitat de reforçar la classe mitja que ahir veia com amb treball, esforç i sacrifici el seu nivell de vida augmentava i que avui, sota els governs liberals, veu com els seus ingressos s'estanquen. I amb ells, les seves il·lusions, el seu treball i el seu futur.

L'ascensor social està espatllat no només pels que són al peu de l'escala, sinó per una part important,

cada dia en augment, de la classe mitja que va fer el progrés d'Andorra.

La nostra proposta, la de l'Alternativa, està centrada en aquesta problemàtica.

Però els liberals heu volgut substituir l'ascensor social pel muntacàrregues especulatiu.

I en dos anys us heu barallat amb tothom.

Les relacions de malfiança entre els empresaris, el Govern i els treballadors assalariats tenen un cost, però són també un obstacle per aconseguir un creixement adequat i sostenible de l'economia.

Nosaltres tornarem a donar confiança, a la classe mitjana i a l'Andorra que treballa, en la capacitat que tenim de treballar conjuntament en el marc de l'economia de mercat i amb uns serveis públics modernitzats.

Nosaltres farem del diàleg social la clau del retrobament entre les forces vives de l'economia andorrana.

I també restablirem el diàleg, la concertació i el treball en comú, amb els funcionaris de les administracions públiques. Uns funcionaris que treballen de valent, al servei de l'interès general, als quals, vostè, Sr. Pintat, no va dedicar ni una paraula en el discurs d'ahir.

El que en altres contrades qualifiquen de crisi del valor del treball, no es pas la crisi del desig individual de treballar, sinó de la capacitat de treballar conjuntament. I vostè no ha sabut, ni volgut, promoure una perspectiva il·lusionada de treball al servei de l'Estat i en benefici de l'economia productiva.

El vostre govern, Sr. Pintat, ha forçat, enmig de la confusió, l'aplicació de la Llei general d'ordenament del territori i urbanisme. Una mala llei, que el caòtic desplegament reglamentari dels darrers dos anys no ha ajudat pas a millorar. Contràriament al que deïeu ahir, amb les vostres normes urbanístiques seguim amb el "tot edificable", i com més aviat millor.

Aquí també hi ha una clara, diferència entre nosaltres.

Ens pronunciem a favor d'un control social de l'urbanisme i la seva regulació en un sentit positiu per a l'habitatge, el preu dels terrenys, els plans d'urbanisme i la sostenibilitat de pobles i parròquies.

La societat andorrana reclama un marc diferent per a l'habitatge.

Anton Costas, catedràtic de la Universitat de Barcelona, ha establert una explicació gràfica, mitjançant la imatge d'una tisora, en la qual una fulla són els preus i l'altra els ingressos dels assalariats.

Quan la tisora està tancada, la fulla dels preus coincideix amb els ingressos i el mercat és capaç de subministrar a tothom una vivenda adequada als seus ingressos.

Però quan la fulla dels preus se separa molt de la dels ingressos, la tisora s'obre i al mig s'hi ha quedat molta gent que no pot accedir a un habitatge.

I això és el que està passant a Andorra. Entre el 2002 i el 2006 el preus han augmentat gairebé el 110%, mentre que els ingressos dels assalariats no han augmentat més del 24%, sense descomptar encara la inflació.

És evident que aquesta evolució del mercat de l'habitatge ha contribuït fortament a la consolidació de les dues Andorres. En la mesura que no existeix una oferta de vivenda a un preu assequible, especialment de lloguer, les persones i les famílies amb menys ingressos i mancades de suport familiar ho estan passant malament.

Mentrestant, s'han promogut centenars de pisos i habitatges de venda, com a inversió, fins que, ara fa unes setmanes, ha començat a caure la demanda.

A l'encariment del preu cal afegir-hi, també, l'encariment dels tipus d'interès i de les condicions dels crèdits hipotecaris. Front a aquesta situació, el Govern ha aconseguit tenir dos, -dic bé dos-, contractes a la Borsa d'Habitatge. Quin impuls! Quanta excel·lència!

Mentrestant augmenten les demandes d'ajut per pagar els arrendaments i els joves que volen adquirir una vivenda van marxant, -obligats i no pas contents-, cap a l'Alt Urgell.

El vostre projecte de llei d'inversió estrangera i la vostra jugada del milió de dòlars, l'Andorra 2020, són, al capdavant, l'intent de canviar per a què res no canviï. Vostè, Sr. Pintat, és un seguidor del que explica Lampedusa a *Il Gatopardo*.

Preteneu promoure una mutació liberal de gran abast, però al mateix temps no voleu sortir del vell sistema econòmic, d'un sistema de distribució del capital molt poc transparent, que es caracteritza per una gran consanguinitat entre el poder polític i els sectors de negocis.

Un sistema organitzat en xarxes d'influència.

Sou molt liberal en els canvis econòmics i en la regressió social, -feu assistència caritativa-, però també defenseu un projecte força oligàrquic, afavorint la concentració del sector financer.

No compartim ni acceptem els conflictes d'interessos ni la barreja entre l'interès general i els negocis privats.

Dotze anys de lectura reduccionista de la Constitució ens han portat a un evident estat d'anèmia democràtica. Un estat on els contrapoders són febles. Bona prova la tenim aquests dies en la vostra passivitat en relació a l'INAF. Constatem que no voleu que els organismes de regulació de la vida econòmica i financera tinguin l'autoritat necessària.

Al llarg discurs d'ahir no hi ha cap referència ni a l'INAF, ni a l'escàndol de la societat VALORA, a les seves, cada dia més evidents, conseqüències negatives.

Tampoc hi hagué la més minsa referència a les fusions bancàries i a les adquisicions de les participacions en bancs andorrans d'entitats financeres espanyoles.

Senyor Pintat, com s'atreveix a posar en qüestió l'acord de mínims aconseguit en seu parlamentària sobre la reforma de la seguretat social, fent referència al "cost financer" quan vostè, el seu Govern, ha deixat marxar, -escapar-, unes plusvàlues financeres enormes, -astronòmiques-, derivades de la sortida del BBVA, primer, i La Caixa, després, del sector financer andorrà.

Sàpiga tothom que BBVA va declarar a Espanya unes plusvàlues de 184 milions d'euros, per la venda de Banc Internacional, i que La Caixa va declarar per la venda del 46% de Crèdit Andorrà, com del 100% de CaixaBank, una plusvàlua més important encara.

Si calia un exemple que el vostre Govern té una clara orientació a favor d'una Andorra, la dels poderosos, aquí en tenim un de contundent: les plusvàlues declarades a Espanya suposen el pressupost anyal d'Andorra.

I l'Estat andorrà no ha cobrat ni cinc cèntims d'euro!

Mentre mireu cap a un altre costat per no imposar aquestes plusvàlues financeres, la fiscalitat indirecta que heu implantat ofega la petita i mitjana empresa, i les aboca a tancar. També és veritat que el ministre de Finances ja va afectar que els "ineficients" havien de desaparèixer del mercat.

Teníem dubtes raonables que volguéssiu mantenir i, sobretot, respectar l'acord polític de mínims laboriosament aconseguit en seu parlamentària.

A partir del discurs d'ahir, ja hem vist clarament que voleu fer rebentar l'acord.

La Seguretat Social és obligatòria i finançada per unes cotitzacions obligatòries. Però ara resulta que el pensament únic liberal vol presentar la Seguretat Social com un menyscapse a les llibertats i com un pes que no poden suportar les empreses.

Front a denigraments interessants d'aquesta mena hem de recordar que l'assegurança de malaltia té per finalitat afavorir la igualtat d'accés a l'atenció mèdica.

A diferència del que s'esdevé en un sistema d'assegurança de malaltia privat i facultatiu, com el que preval als Estats Units, a Andorra cadascú contribueix en funció de la seva capacitat econòmica, i no pas en funció de l'abast de les garanties subscrites ni dels riscos d'estar malalt.

Davant de l'augment inevitable de les necessitats a les quals caldrà fer front en els propers anys i a les ambicions que desperta en el sector de les assegurances privades, que consideren les assegurances de malaltia i de vellesa com uns mercats en plena expansió, la protecció social necessita, més que mai, ser defensada i reforçada.

Què és aquest invent del "model andorrà"?

Senyor Pintat, sigui valent: assumeixi que defensa un model ultraliberal, inspirat en l'escola de Chicago, conegut mundialment pels seus efectes desastrosos per a la cohesió social. I no ens vingui amb sopars de duro.

El seu model, que abusivament vol qualificar d'"andorrà", és el de la dreta pura, dura i extrema, que representa menys de la meitat dels electors de l'any 2005.

Els electors i els ciutadans, -andorrans o no-, que se senten representats per l'Alternativa volen i reclamen solidaritat i respecte. No volen el vostre model.

I no volen la consolidació de dues Andorres. No tothom, dissortadament, pot tenir fills i néts amb formació universitària. Hi ha molt absentisme escolar i molta preocupació en la societat andorrana per la pèrdua de la igualtat d'oportunitats.

La seva generació i la meua han viscut en els darrers disset anys dos ocasions de fer d'Andorra un país normal: el procés constituent de l'any 1990 i aquesta legislatura, que, si s'hagués volgut llegir correctament els resultats electorals, podia permetre un pacte d'Estat pel nou model econòmic.

Tenim un precedent contundent en aquest sentit: la Constitució de l'any 1993. Només la voluntat de negociació i el convenciment que calia un text amb un ampli suport social van permetre aprovar-la.

Precisament la promulgació de la Constitució ens obligava a afrontar dos reptes iguals d'importants: l'adequació de la legislació social i la definició d'un model econòmic sostenible.

En altres sessions li he dit, -i avui em repeteixo-, que estem disposats a arribar a un pacte d'Estat.

No tenim cap dubte que cal obrir l'economia, i que hem de ser més competitius i menys provincians, i que volem una economia assentada en la sostenibilitat, i que volem amb vocació de permanència i no amb orientació especulativa.

Però també sabem que amb bones intencions no n'hi ha prou, que no sortirem de la mala situació en les relacions amb la Unió Europea i no desapareixerem de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE i del Govern espanyol, mentre les empreses instal·lades a Andorra es vegin gravades per un problema de fiscalitat. Dificilment vindrà ningú seriós a invertir a Andorra amb aquesta situació.

En coherència amb el nostre plantejament vaig acudir novament al seu despatx, el passat dia 18 de maig, per a tornar a intentar el diàleg necessari.

Ho vaig fer amb responsabilitat política, deixant entre parèntesi, -no pas oblidant-, que, en una actuació sense precedents, ens havíeu denunciat a la Fiscalia tot impulsant el Fiscal General a participar en un intent d'intimidació.

Ho fem i ho farem des de la legitimitat i representativitat que ens donen els resultats de les darreres eleccions generals en la qual els dos partits de l'Alternativa vam obtenir més vots nacionals que no pas els de la candidatura que encapçalàveu.

I finalment, insistim en aquest intent d'acord polític, cal fer-lo en la claredat que tenim nosaltres, que no ens hem de moure del nostre programa de l'any 2005.

Hem de treballar perquè el que és econòmicament inevitable sigui políticament factible.

Estem disposats, -ja li ho he dit personalment i ho confirmo ara públicament, davant del Consell-, a bastir un acord de sacrificis compartits, en el que tots renunciem a una part dels nostres plantejaments a canvi de trobar una definició, també compartida, d'un marc legislatiu en l'àmbit tributari que no estigui subjecte a les contingències de l'alternança política.

Però el que ha volgut assumir el Govern en minoria sense buscar des del mateix dia de la investidura un acord necessari que garantis l'estabilitat, haurà de fer ara un esforç suplementari d'acostament i de proposició.

Estem disposats a buscar i establir un acord, un pacte d'Estat, que doni un sentit de finalitat comuna per donar respostes compartides als principals problemes de la societat andorrana.

Ahir vam descobrir que teniu "un model fiscal clar i definit". Els electors del 24 d'abril del 2005 no el van pas trobar tan clar i definit al vostre programa, on us

vau prou cuidar d'amagar que consideràveu "...indispensable la creació d'una fiscalitat directa...!"

Sigui com sigui ja ens està bé que assumiu ara el nostre programa. Perquè, efectivament, aquesta sí que és la bona Alternativa.

Però també ha de quedar clar que sense la nostra participació i sense la nostra aportació no serà possible construir res de sòlid ni durador.

És a dir, si es pretengués, -com s'ha intentat-, marginar l'Alternativa, s'estaria novament perdent el temps i fent-lo perdre al país en la mesura que, quan arribi l'alternança, el govern de l'Alternativa modificarà radicalment tant el caòtic marc tributari implantat pel Govern com la Llei d'inversió estrangera.

En un sistema democràtic els projectes polítics es troben en una mena de concurs o concurrència d'ofertes. I el sistema democràtic es caracteritza per fer possible que un dels projectes pugui aconseguir, un dia, l'adhesió de la majoria. El vostre, us ho recordo, no la té.

Kelsen, un dels importants teòrics del dret, defensava la democràcia representativa fent alhora l'apologia del compromís que s'havia d'aconseguir institucionalment en seu parlamentària.

Estem disposats a trobar aquest compromís, aquest pacte d'Estat. Constatem, però, que ahir no vau badar boca pel que fa a aquesta qüestió. Ens sabia greu haver d'arribar a la conclusió que no voleu ni el compromís ni el pacte. O el que encara és més preocupant pel país, no podeu, perquè no us deixen, assumir la responsabilitat política de buscar aquest compromís.

Acabo. En uns moments en els quals el país es troba al bell mig de problemes econòmics, financers, socials i polítics, el redreçament necessari s'ha de fer a partir d'un projecte coherent i mobilitzador. Però també s'ha de fer amb objectius realistes i ambiciosos, un fort lideratge de l'executiu i una assumida voluntat de canvi tranquil.

El vostre Govern, Sr. Pintat, no reuneix cap d'aquestes condicions.

No sabeu ni voleu adaptar el país a les exigències del nostre temps. En aquests dos anys, els bons dies, heu estat intimidats, immòbils i paralizats. Els altres, els no tan bons, heu estat arcaics i anacrònics.

Durant dos anys heu anat ballant entre el "no fer res" i el "fer-ho malament".

Han estat dos anys a la defensiva.

Reformar un país reclama una reflexió aprofundida, una concertació seriosa amb els diferents actors de la

vida pública, així com una pedagogia amb els ciutadans.

Després d'haver escoltat el discurs d'ahir al matí, sembla evident, Sr. Pintat, que no solament no teniu aquest projecte sinó que no el voleu tenir.

La vostra política és continuista: anar fent.

Però els fets són tossuts. Calia i cal reformar l'estat de dret, la seguretat jurídica (cabdal per a les inversions tant nacionals com estrangeres), la transparència de l'Administració i dels registres públics, i la lluita contra la corrupció.

S'ha de ser molt tossut per no voler veure, en la realitat present d'Andorra, l'enorme demanda de canvi de sentit que apareix, i també la patent creixença de les pulsions d'identitat, especialment entre els joves.

Enfront del repte que suposen aquestes demandes de sentit i d'identitat calen plantejaments recolzats en fonaments clars. I no els teniu.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la vostra intervenció.

Passaríem al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Liberal. Sra. Conxita Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

En iniciar la intervenció en nom del Grup Parlamentari Liberal vull en primer lloc posar de manifest la nostra felicitació al Govern per la tasca realitzada en aquests dos primers anys de legislatura, una tasca que ha donat solucions als principals problemes que angoixaven els ciutadans d'aquest país, i que així ho manifestaven en les enquestes d'opinió dels darrers anys.

Just a l'equador de la legislatura, el cap de Govern ens va relacionar alguns dels fets que són una realitat i que no volem deixar l'oportunitat de recordar-los per la importància que tenen. Perquè són el resultat de dos anys de treball seriós i que està donant el seu fruit. I són la referència per encarar el segon període d'aquesta legislatura que es caracteritzarà per la concreció i la materialització de la nova política econòmica i social a la que ens hem compromès.

Dos anys de realitats i de fets.

- Una millora, que ningú pot negar, la de la mobilitat, que ha comportat una millora de qualitat de vida de tots els ciutadans i un atractiu més pel turisme. Una millora espectacular mercès als

projectes del Govern fets realitat. El carril multiús, el bus, el transport públic, en són una manifestació.

El pla sectorial de noves infraestructures viàries, que avança, de realitat en realitat, amb el Túnel del Pont Pla que ha canviat a mils de persones, una infraestructura exemplar; el túnel dels dos valires un projecte en bon camí.

- El nou vial de la Margineda a Santa Coloma.

- Una política decidida per facilitar l'accés a l'habitatge, que està donant els seus resultats, la llei de plusvàlues, la borsa de l'habitatge, les ajudes al lloguer, les exempcions d'ITP i de plusvàlues..., una realitat avui.

- L'Andorra 2020, un projecte clar i decidit que ja camina amb pas ferm cap a la modernització dels sectors tradicionals, el comerç i el turisme, i aportant d'altres possibilitats...

- La societat Andorra Turisme, que està llesta per ser aprovada en aquest Consell, un altre fet.

- El Pla estratègic de salut, un fet que permetrà millorar i planificar el nostre sistema de salut. Un pla fruit del treball i de la implicació de tots els professionals i del Govern. Un pla que és important que passi a l'acció i pel qual s'han de posar en pràctica totes les actuacions que siguin necessàries i aquest grup està obert a donar resposta a les necessitats legislatives que siguin indispensables per la seva correcta aplicació.

- En l'àmbit del medi ambient els fets són també una realitat i així és demostra amb el nou centre de tractament de residus, ja en funcionament, una instal·lació moderna i adequada a les normatives europees i que resol un dels aspectes fonamentals en la gestió de residus del nostre país. Ara bé, cal continuar treballant per millorar la recollida selectiva fins arribar als índex establerts en les normatives europees, per això cal que la sensibilització dels nostres ciutadans sigui una de les prioritats del Govern.

- L'embelliment dels rius i dels seus entorns és una molt bona iniciativa que contribueix a la millora del nostre paisatge. Aquest és un pas més, necessari després del sanejament de les aigües dels nostres rius.

En relació amb aquest tema compartim amb el Govern que el paisatge és la nostra riquesa, que és un recurs favorable per l'economia. I estem d'acord en la necessitat de potenciar-lo.

Tant en el projecte Andorra 2020, com en les conferències sobre el paisatge que es van impartir la darrera setmana, es posa de manifest la necessitat de gaudir d'un paisatge ordenat i de qualitat per tal que el país pugui disposar d'una oferta turística de natura amb paisatges de muntanya de referència, i aquest

fet, a l'entendre del nostre grup parlamentari, implica també la necessitat d'oferir als agricultors un futur de qualitat, que engresqui als joves a continuar desenvolupant l'activitat agrícola per sobre dels eventuais interessos urbanístics i de l'abandó dels cultius de les terres. És en aquest sentit, que ens agradaria conèixer l'interès del Govern per la preservació i millora d'aquest sector, per oferir noves oportunitats de millora i de modernització de la vida agrícola, per promoure l'embelliment i millora de finques.

El soterrament de les línies d'alta tensió és una inversió important, però molt rendible paisatgísticament. Ens felicitem per aquesta decisió.

Sí, Sr. cap de Govern, estem en bona línia i hem de continuar en ella. Sabem que no és fàcil, que estem immersos en un moment econòmic difícil, però hem de continuar aportant solucions. I el Grup Parlamentari Liberal està d'acord en què aquesta bona línia passa per dotar Andorra de les lleis que han de permetre fer realitat la nova política econòmica i social a la que els liberals ens hem compromès i amb la que hem cregut des del moment en què la vam concretar en el nostre programa electoral i en la que creiem, ara, més que mai.

Li asseguro, Sr. cap de Govern, que estem d'acord amb aquesta necessitat, i que no és precís que ens convenci. Aquest grup parlamentari n'està convençut. I durant aquest darrer any hem treballat intensament per poder aprovar les lleis econòmiques.

I estem convençuts que per evitar l'estancament i el perill de decadència del nostre model econòmic hem d'aprovar els textos legislatius necessaris per modernitzar el país, lleis que també ens han de facilitar la sortida d'aquesta llista de paradisos fiscals. Perquè és cert que la consideració de paradís fiscal ens està sortint massa cara.

Fa un any que es treballa en seu parlamentària amb els tres projectes de llei econòmiques, que el Govern va presentar a tràmit el juny passat. La Llei de societats, la de comptabilitat dels empresaris i la Llei d'inversió estrangera s'hi han aportat esmenes, hem escoltat les associacions i les persones que han volgut adreçar suggeriments, i hem parlat amb tècnics i experts d'Andorra i de fora, hem reflexionat amb les aportacions de tothom, i avui podem afirmar que hem notat com aquest tema ha evolucionat dins de la societat andorrana.

Aquest darrer any de treball intens, ens ha permès constatar com la ciutadania ha anat fent-se seus aquests projectes, i ha anat compartint la necessitat de la seva existència, manifestant-se, avui, majoritàriament a favor de la creació d'un nou marc

econòmic, un marc econòmic més obert i que ofereixi noves possibilitats.

Sobre aquest tema vull destacar que des del grup parlamentari ens agradaria que l'excel·lent treball en comissió que s'ha dut a terme per la Llei de societats continués amb les altres lleis, un treball positiu i constructiu on les esmenes presentades per cadascun dels tres grups parlamentaris han ajudat a millorar el text i, en aquest sentit, s'han arribat a importants acords dins de la Comissió d'Economia que ens fan ser optimistes quant a l'aprovació d'aquest text en consens. Un consens que ens permetrà tenir un marc legislatiu estable, amb vocació de continuïtat que aportarà seguretat jurídica, confiança i transparència.

Però aquesta transformació econòmica ha de ser gradual i assumible pels empresaris i professionals del país, tenint present que un gran percentatge són petites i mitjans empreses que han de tenir el temps i les condicions necessàries per preparar-se i afrontar els canvis amb facilitat i comptar amb l'assessorament i orientació necessària.

I en aquest sentit trobem especialment encertada la proposta de redacció de la Llei del comerç que ha d'ordenar el sector comercial, i també entenem que és necessària la Llei que reguli els col·legis professionals, que aquest grup parlamentari ha entrat a tràmit.

Dins d'aquesta reforma, també aplaudim la decisió de crear un nou model social i recolzem al Govern en el desenvolupament del títol II de la Constitució. La necessitat d'aprovar la Llei de seguretat i salut en el treball i la Llei de llibertats sindicals, així com en la de modificar la Llei laboral per incloure els convenis col·lectius, negociació col·lectiva i la representació dels treballadors, és una necessitat i felicitem al Govern per aquest treball al que donem suport.

I el Grup Parlamentari Liberal, també està d'acord en què és necessari trobar un terreny d'entesa des del diàleg intern per fer realitat aquestes lleis. Tres lleis fonamentals per a Andorra i que estan sobre la taula dels actors socials perquè s'hi pronunciïn, segur que hi haurà divergències entre les posicions dels treballadors i empresaris, però estem disposats a treballar entre tots per trobar una entesa que ens permeti assolir aquestes lleis, les lleis que necessiten els treballadors i empresaris d'Andorra, i que hem de fer des del diàleg des d'Andorra i per Andorra, sense interferències.

En matèria de política social valorem molt positivament les iniciatives endegades pel Govern per atendre les situacions de necessitat i de risc que la nostra societat presenta: el Pla nacional d'atenció

social, la lluita contra la violència de gènere o el programa millorat d'atenció domiciliària del SAAS en són bons exemples.

Estem d'acord en què el Govern, mitjançant la política social, ha de proporcionar ajudes a les persones que realment ho necessiten i que ha de donar els mitjans per poder fomentar la creació de llocs de treball, i per permetre que tothom tingui l'oportunitat de desenvolupar-se com a persona mitjançant el treball, el seu talent, facilitant, això sí, la formació com a camí per la realització personal.

Paral·lelament, en el marc de l'acord polític signat pels grups parlamentaris al desembre del 2005, la comissió *ad hoc* ha redactat una proposta de llei que té per objectiu la millora de la protecció social i de la reforma del sistema de seguretat social de forma que sigui viable a llarg termini.

Tal com es va dir en el moment de la seva presentació, la concreció d'aquesta proposta, de forma que esdevingui una proposició de llei a tràmit parlamentari, està pendent de les valoracions econòmiques i tècniques que s'estan portant a terme, i en això coincidim en l'estudi de viabilitat encomanat pel Govern, de forma que, una vegada valorats aquests estudis, es puguin realitzar els ajustaments que siguin necessaris perquè, sense perdre de vista els objectius que ens hem fixat, puguem disposar d'un text legislatiu actualitzat, amb uns resultats futurs que siguin tant positius almenys com els que ha tingut la seguretat social des de la seva creació.

El sistema de protecció social s'haurà de completar amb la Llei d'atenció social per atendre aquelles situacions no cobertes pel sistema de seguretat social.

És cert que l'educació és fonamental pel creixement d'un país, uns joves formats i preparats són un dels actius més importants d'un país que vol evolucionar econòmicament, que vol convertir-se en un referent de qualitat.

Els tres punts que el Govern ens va anunciar ahir en què es vol centrar en matèria d'educació ens semblen fonamentals: la formació del docent és imprescindible, la societat del coneixement necessària, l'ensenyament de les llengües, amb especial incidència en l'ensenyament de la llengua anglesa, és molt positiu.

Felicitem al Govern per la iniciativa que ens va anunciar ahir de destinar un terreny a la Parròquia d'Andorra la Vella per ubicar-hi el Museu Nacional. Poder disposar d'un Museu Nacional era una necessitat que compartim, i valorem molt positivament que ja tingui una ubicació.

No vull finalitzar sense dedicar uns minuts a parlar de seguretat ciutadana i de la justícia. Des del Grup Liberal sabem que la seguretat ciutadana és un dels principals actius d'aquest país que tothom valora i és una necessitat que hem de mantenir i millorar.

Les reformes de la policia i de la justícia, que ahir el cap de Govern ens va anunciar, ens semblen necessàries i adients, però molt especialment ens sembla oportú i prioritari dotar aquest Cos de formació permanent i fixar els eixos de la promoció per carrera policial, amb un sistema objectiu, que de ben segur motivarà els grans professionals que hi tenim.

La reforma de la Policia amb l'objectiu de fer-la una policia més implicada, motivada i servicial a l'ensens que respectada i eficaç, és encertada i ens satisfà veure que ja s'ha iniciat.

Pel que fa a la Justícia, volem dir que també recolzem el Govern en les iniciatives que ahir se'ns van comunicar i esperem veure molt aviat els batlles especialitzats perquè fa temps que ho reclamem, i cada dia que passa estem més convençuts de la necessitat de crear una batllia de família, una batllia d'execucions i una batllia d'affers financers...

I recolzem totalment el Govern en aquesta decisió i l'animem a executar-la amb celeritat, perquè el sistema judicial és fonamental per un país.

Afavorir la independència de la gestió pressupostària és un anunci important i que estem convençuts que beneficiarà la gestió en general de la justícia.

I la formació continuada i especialitzada, així com la Llei de la concreció de la carrera judicial és una assignatura pendent, que en aquests dos anys, estem plenament d'acord que ha de ser una realitat i el Grup Parlamentari Liberal està disposat a implicar-s'hi directament treballant en el desplegament o les modificacions legislatives que siguin necessàries.

També el Cos de Bombers és un valor afegit. És un Cos especialment valorat per tots i que volem que continuï així i que millori, per això estem plenament d'acord en la necessitat de dotar-lo de la llei que estableixi les seves especialitats, que també reguli la carrera professional i estableixi la formació permanent.

Per acabar, manifestar-vos, Sr. cap de Govern que teniu tot el recolzament i suport del Grup Parlamentari Liberal per executar el programa que ahir ens va presentar i que compartim plenament. Un programa que està aportant fets i realitats en resposta a les necessitats reals dels ciutadans d'Andorra, un programa que concreta un nou model econòmic i social d'un país que vol evolucionar, i

aquest grup impulsarà les necessitats legislatives per fer realitat aquest nou model.

Una orientació política del Govern que compta amb el suport d'aquest grup per fer d'Andorra un país guanyador.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol per la seva intervenció.

Doncs, tal com havíem dit, ara farem una pausa d'uns 20 minuts. Després reprendriem la sessió amb la intervenció del Govern

(Són les 11.00h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 11.35h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem, doncs, la sessió amb el torn ara d'intervenció del Govern.

Intervindrà el Sr. cap de Govern.

Sí?

Doncs, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, ara és la resposta del Govern a les intervencions dels presidents dels grups parlamentaris.

I començo pel Sr. Enric Tarrado, que com sempre, és una lliçó d'equilibri, d'enfocar correctament les coses, i sobretot, del tradicional sentit andorrà de prudència. I diu ben clar, que no ens empatxem. Té raó. Hem d'anar a poc a poc. Però, també, de vegades, quan hi ha l'empatx, hem de veure que quan hi ha massa absència d'ingestió, doncs, fa que la culpa de l'empatx és que no s'hagi menjat molt abans.

Doncs, amb aquestes reformes jo crec que també passa una mica així, que les tenim molt endarrerides, que fa massa temps que teníem una certa eufòria, que era l'eufòria de l'especulació immobiliària, o de la facilitat o del que fos. I ara resulta que ja veiem conseqüències importants, i per això el Govern ja ha estat diligent recomanant un cert ritme reformador, perquè si no es té aquesta velocitat de creuer, correm el perill de no arribar a la cita amb la història.

Són temes d'Estat, i té raó vostè que hem de parlar amb tothom. I jo crec que amb aquestes lleis econòmiques, si hi ha algun fet és el d'afavorir. Fa un any que aquestes lleis econòmiques han estat entrades a tràmit parlamentari, conscients que així provocàvem un debat vertical, horitzontal, d'una banda a l'altra. Era evident, perquè ha de ser transversal, tothom ha de poder parlar, tothom s'ha de poder explicar, i cada col·lectiu ha de poder desfer els seus propis fantasmes de pensar que aquí es va a destruir. Totes aquestes reformes no van a destruir res. Ben al contrari, van a preparar el futur, sempre respectant. No hi ha cap govern al món que conscientment vulgui frenar o limitar la riquesa o la creació de riquesa.

Doncs, aquesta concentració i diàleg, també ho celebra el Govern.

Diu que estan oberts a col·laborar, i cregui'm que ho aprecio molt.

També lamenta que a nivell d'Europa sembla que no ens n'hem cuidat. Justament és que pensem que cara a Europa, que com diuen avui els experts, avui a l'agenda a Brussel·les, Andorra no està a l'agenda. Vol dir que Andorra ja no som un problema per a ningú. Perquè tots han entès, a Europa, Brussel·les, París, Madrid i fins i tot, a Lisboa i on calgui, que ara a nosaltres ens toca fer reformes. Hem de ser nosaltres abans d'anar a demanar que facin favors o miracles, o que la senyora Europa treballi per a nosaltres, és Andorra que ha de ser capaç de conduir aquestes reformes amb claredat, amb valentia i, a més, amb aquelles normes que són universals. Aquí no inventem res.

Tot el que estem fent nosaltres, la majoria de països ho han fet. Ja se'ns va dir l'altre dia a Ordino, que ningú ens espera. I ningú ens esperarà.

Ens demana a nivell d'ordenament territorial, eficàcia, sobrietat, i anar per etapes. Ja sap que és veritat que jo sempre tinc molt en compte les coses que em diu. Em diu que va dir l'any passat, i sempre m'ho recorda, que som el país de la pols, fent una mica d'ironia, amb el país del Pirineu, les dos "p".

Té raó. Hem d'aprendre a treballar correctament.

L'altre dia, tornant de Mònaco vaig estar escandalitzat de les obres que vaig trobar entre Soldeu i Canillo, i amb l'alegria com aquelles empreses envaiïen la carretera i deixaven la carretera tota enfangada, i ningú al darrera per netejar-la. És veritat, falta una cultura. I jo, com en el discurs d'ahir, recomano que aquest pla nacional de seducció és que tothom ha de seduir. Des del bon home que porta la bandereta parant la circulació, que ha d'anar correctament equipat, i no pot anar disfressat de treballador que s'identifica amb la terra

perquè té més color de terra que no pas d'una persona que regula el trànsit. Vull dir que és tot un esforç personal, i això és a l'entrada d'Andorra.

Doncs, té raó, hi ha massa obres, i les hem d'ordenar i purificar i fer l'estètica del treball. I una obra també ha de ser un motiu de promoció de la qualitat del treball. I aquella excel·lència que tant se'm critica, doncs, l'excel·lència també s'ha de trobar en aquests petits detalls.

Diu que en agricultura i en ramaderia no he dit res. Jo crec que perquè és un ministeri i un departament que estan molt ben portats, i que les ajudes i les inversions que es fan donen satisfacció, tant amb l'ajuda concreta com amb la Societat de Ramaders d'Andorra pel que fa a la ramaderia.

Agraeixo molt que s'hagin adonat del programa de neteja dels espais públics, que em demana que ampliem als boscos. Penso que té molt bona idea d'impulsar-nos a continuar en aquesta via.

La depuradora d'Anyós, ja sap que és un afer reconegut, i que vostè sí que va agafar la seva responsabilitat, que va actuar correctament quan vam presentar aquí aquella demanda de crèdit extraordinari.

Reconeix que l'he escoltat quan parlem d'aquesta sensibilitat paisatgística i que s'ha millorat molt amb la circulació, amb el trànsit, també. Doncs, és un gran exercici de responsabilitat política el fet de criticar i atacar el Govern quan calgui. Però de tant en tant, quan fem les coses bé i que són tan evidents, com és la millora de la mobilitat, també que ens ho agraeixi, ho apreciem profundament i doblement.

Demana més direcció global en turisme. Té raó. Per això vam fer aquella reforma i Andorra Turisme no és res més que aquesta voluntat de no fer dobles aplicacions, d'evitar contra aquesta temptació tan natural que tenim aquí a Andorra que hi hagi vuit administracions, (o set comuns més el Govern), que es poden duplicar, encavallar i perdre aquesta marca única que és Andorra. Andorra és el mercat i després els que ens vénen a visitar no saben on és Escaldes ni on comença Andorra, ni que és la Massana ni on acaba Ordino. Per a ells tot és el mateix. Doncs, cap aquest esforç treballa el Govern, i també el Govern treballa en fer esdeveniments de ressò internacional, que creiem que és el que té importància, fer poc i bo. Si se'n pot fer molt, d'acord; però difícilment farem molt i bo. Doncs, concentrar-nos en esdeveniments culturals, espectacles, de gran qualitat.

Seguretat ciutadana, ja veu que el nostre flamant ministre té raó, que és flamant i nou, i molt ben plantat, per cert. I farà la seva feina i la farà ben feta, perquè interpreta la voluntat del Govern. Recordo que el Govern és una unitat i tots ens moguem en el

mateix sentit. Hi ha el Govern, i els ministres també són una part parcial del Govern.

El pla estratègic de la salut també veig que l'ha entès i que ens felicita, i estem molt agraïts.

I pel que fa a la Llei de la CASS, ens mantenim fermes amb aquest projecte, que vol mantenir l'autonomia de les diferents branques. Jo crec que això s'ha de veure si és possible. La veritat és que fins ara aquest model ha funcionat amb compartiments estancs. O sigui, pensió no es podia barrejar amb malaltia. Crec que ha sigut un èxit fins avui. Després ja en parlaré quan contesti al Sr. Bartumeu que aquest és el model andorrà.

Amb educació, doncs, reclama, i té raó, millor cooperació amb els nostres veïns per tenir una educació encara més rica i més variada. Que aprofundim amb els valors de civisme i acadèmics. I també demana que afavorim l'arribada d'escoles privades. És una vella demanda seva que jo comparteixo totalment, però a vegades aquest impuls legislatiu potser que ens ajudem mútuament, perquè jo, que més voldria que hi hagués cua per tal que col·legis internacionals vinguessin aquí per fer una activitat d'ensenyament privada. Però de moment tampoc hi ha massa empentes per arribar-hi.

Pel que fa a l'esport, hi ha l'esport d'elit i l'esport de base. En aquest terreny creiem que el que va passar a Mònaco, doncs, és un exemple. Quan se'ns avalua cada dos anys en aquesta competició de petits estats, els resultats acostumen a ser proporcionals a la població, menys la prima que sempre hi ha per a l'estat que organitza els jocs. Mònaco pràcticament té 30.000 habitants, però és clar, també ha tingut quasi el doble de medalles. El que ens va passar a nosaltres aquí a Andorra, fa dos anys quan ho vam organitzar. Però sempre hi ha un plus per a l'organitzador.

M'ha donat una gran alegria quan diu que les tres lleis econòmiques, està disposat perquè prosperin. I això és un senyal molt fort i molt positiu, que li agraeixo profundament i el país també sap apreciar i sabrà apreciar, com més lluny ens separarem d'aquest moment més s'apreciarà, perquè és un element fonamental.

Ens parla d'un tema, que aquí en parlarem seguidament, que és el cas de l'INAF. Jo crec que l'INAF és un organisme que ha demostrat les seves capacitats de control i supervisió, reconeguts, com molt bé vostè diu, pel fons monetari internacional. Doncs, hem avaluat a l'avaluador amb bona nota. El cas VALORA és un cas desgraciat, però és un incident, no és una crisi del sistema.

Prioritat per fer lleis financeres, aquí estem oberts a tot, i no trobarà cap manca d'ajuda per part del

Govern. Al contrari, estem al seu costat per fer d'Andorra un gran centre financer.

I veig que havent esgotat el temps... no encara?

Doncs, les lleis financeres és una oportunitat que tenim de reestructurar... perquè també hi ha una idea fonamental. Com podem parlar d'obrir sectors nous, si aquests sectors més clàssics i més tradicionals, que és la Llei d'inversió estrangera, ens costa tan d'acceptar i d'obrir? El món de la finança és un món d'alta tecnologia, de gran professionalitat, molt competitiu, que és molt difícil de copsar tota la seva profunda i amplia complexitat, i demana, doncs, una gran capacitat de preparació, i això, cregui'm, que no s'improvisa.

Doncs, el Govern col·laborarà, perquè puguem tenir en un termini de temps raonable aquestes lleis financeres que ens demanen.

També ens demana i ens crida l'atenció per l'equilibri pressupostari. Creiem que ja anem per aquí. Però quan parlem d'equilibri pressupostari vol dir allò que diuen els advocats *mutatis mutandis*, que amb condicions actuals si canviem la filosofia de serveis i d'inversions amb noves iniciatives, naturalment el dèficit és el que se'n ressentirà, almenys, a curt termini.

Vull acabar, doncs, agraint la seva actitud constructiva, positiva, i que sempre, i com ho ha demostrat, la seva gran preocupació és l'interès general que no perdrà mai de vista.

Moltes gràcies Sr. Enric Tarrado.

Sr. Jaume Bartumeu, com sempre és amb molt de gust que estic aquí, davant seu, per defensar la nostra política, que pràcticament ens retorna un any més jove, perquè és pràcticament el que es diria amb llenguatge windows "copiar i enganxar". Em diu el de sempre, i jo, doncs, amb molt de gust li contestaré fil per randa, aquestes, per a mi, inconnexes, acumulades i repetides afirmacions que també són molt conegudes.

Em diu que potser sóc el cap de l'oposició de l'oposició. Jo no sóc oposició de res. Jo sóc Govern d'Andorra i governo en positiu, al servei d'Andorra, dels seus habitants i al servei únic de l'interès general.

També sembla que em vol posar en una bombolla. No sé el que vol dir això de la bombolla. Sembla que vostè podria ser que estigués en aquesta bombolla. Jo, en tot cas, treballaré per tal que superi aquest sentiment, que no hi ha bombolla.

Aquí es tracta de treballar perquè cadascú entengui les noves regles. No podem estar isolats com una illa, al voltant d'aquest oceà de la globalització, que dóna potser aquesta sensació d'aïllament que vostè percep

o té. Però, el Govern no té aquesta sensació d'estar en una bombolla. Ben al contrari, tenim un paisatge ben clar davant nostre, tenim aquella paraula que van inventar fa poc, un full de ruta que ens marca molt bé els camins, els objectius i, particularment, els perills, on hi ha zones perilloses.

M'ha parlat amb molta passió de la depuradora d'Anyós. Però és clar, ara fent memòria recordo que en aquella votació vostè no hi va participar. Que era un debat molt ric en què podíem haver conegut la seva opinió, de sí, no o abstenció. O sigui que era una bona ocasió. Però no vull defugir les nostres obligacions que els responsables d'aquella desgràcia o aquella mala aplicació dels recursos públics. L'hem de trobar i s'ha de perseguir.

La conjuntura que em cita de l'informe de la Cambra de Comerç, aquest informe de conjuntura ja sap que no és un informe científic objectiu. És un informe basat en opinions, sentiments individuals que els hi sembla que les coses aniran malament. Realment això ja ho hem dit des que estic aquí assentat en aquesta sala. És que hi ha una percepció universal que hi ha un alentiment, li podrà dir decadència, alentiment, manca de motors o manca de pulmons, però això tots reconeixem que el model fins ara que ha funcionat, ja és incapaç de donar creixement i expansió.

Parla pel meu estimat, i seu, Michel Camdessus, que diu que me l'he oblidat. Jo crec que gens ni mica. Perquè com vostè, vaig assistir a la seva conferència del 20 d'abril, on va dir ben fort i ben clar que Andorra necessitava un creixement fort i que ho requeria la seva estructura de població, i el que el Govern estava fent era la bona línia. I a Ordino, l'altre dia, el 9 de maig, va dir que si no fem res ens n'anem de cara la paret. I llavors ho va tornar a dir en castellà per si no ho havíem entès "callejón sin salida". Se'n recorda que ho va dir? Vull dir que jo crec que la política del Govern està seguint les grans orientacions del nord marcades per una personalitat com Michel Camdessus, que crec que és el que Andorra necessita.

L'ascensor social, que ja és un vell, també, actor dels nostres diàlegs, i el complementa aquest cop amb un muntacàrregues especulatiu. Jo sempre he parlat quan parlo de l'ascensor, vaig parlar ahir d'un ascensor que és realment el de la formació, el de la preparació i el de l'esforç personal. Però jo crec que ara ja posats a ser més valents, és una idea que jo la trobo molt rovellada, i avui el que està de moda, a part de l'escala, són uns passadissos ben amples, on tothom pugui circular segons els seus interessos i capacitats, però uns passadissos amb multituds de portes perquè es pugui entrar i sortir a la conveniència i satisfacció de cadascú.

També ens ha parlat dels funcionaris, dient-me que no n'havíem parlat. No n'hem parlat perquè ja evito de repetir el que vaig dir l'any passat. Però dels funcionaris sí que en parlem, però fem una política molt concreta de diàleg reconeguda aquests dies per totes les parts, en què està sobre la taula un diàleg precís i seriós, a través de tots els temes que ens afecten. Com a unitat de treball que és l'Administració i que estan, li asseguro, motivats i preparats per aportar les respostes que el ciutadà ens demana.

Diu que hi hauria crisi del valor del treball. Jo crec que si en alguna cosa hem posat l'accent és en aquesta gran esperança, que tampoc és res de nou, perquè a tot arreu funciona igual, tant a Àsia, com a Àfrica, com a Europa com a Oceania. És retornar el valor del treball, de l'esforç, del mèrit i de la feina ben feta.

He de reconèixer que quan em parlava de la tisora, no l'he acabat d'entendre aquesta metàfora. Però sé que la dificultat d'una economia especulativa com la que hem viscut i ha viscut, també, el nostre entorn, i qualsevol ciutat occidental, és una realitat que ha costat, però si en una cosa aquest Govern ha sigut valent, és en mesures per rectificar els excessos especulatius i per garantir el dret fonamental a l'habitatge.

No l'he entès ben bé quan em parlava del 2020. És clar, jo sí que l'entenc a vostè, perquè vostè ha triat la comoditat de la ignorància, perquè en totes les presentacions que vam fer, ni vostè ni cap dels membres del seu partit, vam tenir l'oportunitat d'explicar que és, el que qualifica com a jugada del milió d'euros. Jo li dic, és la feina més ben feta per la multinacional més prestigiosa del món. Això és va dir l'altre dia a Rialp, en presència del president Montilla. Tothom parlava de McKinsey. Perquè són els que tenen l'instrumental, el material i el diagnòstic homologat. Llavors, Andorra davant la necessitat de no poder fallar en aquest projecte, no és una jugada sinó una aposta, -si vol fer el joc símil del casino-, és una aposta, però és una convicció, és un projecte per portar Andorra allà on li correspon d'un país guanyador.

"Gato pardo" sap que és un gran llibre i una gran pel·lícula, a més a més, que demostra la decadència d'uns valors i d'una societat, però creguim que aquí no s'aplica, a Andorra no s'aplica de cap manera això. Perquè Andorra no és un país d'aristocràcia ni de gran burgesia. Andorra té màxim cinquanta o seixanta anys de vida moderna de prosperitat. Fins llavors era un país pobre, d'economia de subsistència, on la majoria dels seus fills havien d'emigrar. I això era l'Andorra. O sigui que aquí, per desgràcia, no hi

havia aquesta aristocràcia que sembla que vol insinuar.

A més a més, quan ens parla que defensem l'oligarquia, aquest Govern, és clar. Ha de tenir més respecte pels nostres electors que ens van votar, i que segons els nostres càlculs vam guanyar. I no sé quin concepte té de la democràcia, però per a nosaltres, gràcies a la Llei d'Hondt ens va tocar el que ens va tocar. Vaig comparèixer aquí en una investidura, que vaig ser aprovat i investit per aquest Consell General. Cada cop que hi ha un debat important o hi ha un pressupost, el Govern guanya la votació. Vull dir que jo no veig on hi ha el vici de forma, la imperfecció o la incorrecció. Vull dir que ha de respectar les regles del joc.

L'INAF, que veig que vostè també fa un intent de fer por a algú. Doncs, escolti, l'INAF, si alguna cosa s'ha constatat de l'INAF és la seva gran eficàcia, la seva gran autoritat, i la seva capacitat de transformar un potencial escàndol en un incident. Incident que està circumscrit a una mala gestió del que els anglesos en diuen *financial boutiques*, però que els espanyols en diuen *chiringuitos*. Podria ser que fos això, però és un sol cas. En el sector financer andorrà té un prestigi, té una consideració, i l'INAF jo crec que ha fet les dos grans feines: protegir la imatge d'Andorra i protegir els interessos dels depositants i afectats. I això ara està en mans de la justícia, i la justícia, naturalment, és la que té l'última paraula.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, malauradament la interpretació que faig jo del Reglament, en aquest cas, també entraria dins del temps. Podreu continuar quan haurem fet un altre torn. Doncs, us agraïm la seva col·laboració.

El Sr. cap de Govern:

Molt bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, al torn de rèplica dels grups parlamentaris.

Començaríem per CDA + Segle XXI.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni, podria contestar a la Sra. Conxita Marsol?

El Sr. síndic general:

Haurà d'esperar a l'altre torn d'intervenció.

La interpretació del Reglament, doncs la farem d'aquesta manera.

El Sr. cap de Govern:

Molt bé, ja l'he entès.

El Sr. síndic general:

Per CDA + Segle XXI, teniu el torn de rèplica. Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després del que ens acaba de dir al nostre grup el Sr. Cap de Govern, poca cosa em queda a contestar. Sí que li contestaré alguna cosa. Però una de les coses que li volia dir, que bé, si tant s'escolten les nostres, i tant bé li semblen les nostres recomanacions, si algun dia necessita un assessorament més puntual, ens donarem un plaer de donar-li.

Em sap molt greu, -i li tornaré a insistir amb el tema-, em sap molt greu que no s'hagi parlat i que no s'hagi fet èmfasi del sector agrícola del país, perquè ja sabem que hi ha diferents iniciatives llançades, però crec que com a sector tradicional i típic del nostre país, i jo diria el més secular i el que està des de l'inici al nostre país, és llàstima que no hi hagi fet esment.

Per parlar de justícia, li repetiria, doncs, tornant al flamant ministre, que continuï en la via que ha començat, però, sobretot, insistir-li de nou amb la rapidesa que les deliberacions a la justícia han de tenir, i no pot ser que les decisions judicials s'allarguin amb el temps. I espero que en això es faci el necessari, però ja se n'ha parlat, em sembla, en el debat de l'any passat i aquest any veiem que estem encara, més o menys, com l'any passat.

Li hem dit que per les lleis econòmiques estàvem disposats a treballar-hi. La prova està que hi hem treballat. El treball en comissió crec que s'està fent de manera intensa i amb molta discussió i treballat. Però, li volem recordar, avui, des d'aquí, que sobre la Llei d'obertura de capital estranger, nosaltres tenim unes esmenes en què podem anar fins al nostre compromís electoral, i que defensem les nostres esmenes, doncs, fins on calgui.

A vostè li volia fer una petita rectificació quan ha parlat d'obertura del sistema financer, i diu que s'ha d'obrir als altres. Bé, el problema que també tenim amb el sistema financer, que està tancat a dins

d'Andorra mateix, i crec que això vostè s'ho ha descuidat i crec que també ens ho havia de dir.

Tornaria a insistir, per acabar, amb la política exterior i amb les relacions que tenim, que Andorra o un país ha de tenir amb l'exterior. I li repeteixo, que crec que és, -i això és unànime en aquesta Cambra-, que el que té la responsabilitat de governar és vostè, però això no impedeix que tot el que incumbeix al nostre país, a fora del país, hauria de mirar d'informar-ne almenys a aquesta Cambra. Si no vol informar a *bombo i platillo*, per dir-ho d'alguna manera, però crec que és per l'interès del país, i crec que també és interès seu. Perquè quan un Govern surt a fora i surt amb el recolzament del conjunt de l'arc parlamentari, jo crec que les decisions o els acords que ha de prendre són molt més consistents.

Bé, res més, moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. president.

Passariem la paraula al Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Diu un any més jove. No miri, dissortadament ni vostè ni jo som un any més joves.

Allò de sempre és el que vostè diu. Vostè sempre, i ja fa dies que li dic que aquest assessor li factura per donar-li sempre els mateixos consells. És l'assessor el que s'hauria d'adaptar una mica.

Miri, el nostre discurs no té res a veure, pràcticament, amb el de l'any passat:

INAF i VALORA, no era d'actualitat. Per sort! I ara dissortadament ho és.

La desinversió bancària. Encara no estàvem al mig del ball de bastons.

Les lleis econòmiques. Tot just començaven.

I el pacte sobre l'eventual reforma tributària tampoc en parlàvem.

La bombolla. És clar que hi és vostè en una bombolla. Miri de l'ensenyament, les universitats, els néts, els fills, tots a la universitat. Jo li he parlat fa una estona de l'absentisme escolar, que precisament, nosaltres, des de la comissió, hem demanat i obtingut que comparegui la ministra properament per parlar d'aquesta qüestió. Ni m'ha contestat ara, ni hi fa referència. És un exemple que jo li dono que vostè està en una bombolla. No tots els fills nostres poden anar a les universitats.

Habitatge. No tothom viu a les cases. No tothom té la sort que tenim vostè i jo. I per tant, si no ens n'adonem d'això, estem en una bombolla.

El Sr. Camdessus, 20 d'abril, 9 de maig. Miri, ja hi érem. Ja el vam sentir el Sr. Camdessus. El que passa és que el Sr. Camdessus, en els discursos de vostè és com el Guadiana, apareix i desapareix. Quan convé el traïem, i quan convé no ens en recordem.

L'ascensor social és un altre exemple de la bombolla en la qual viu vostè. La classe mitja d'aquest país, que és el nervi d'aquest país, està molt malament. I no em convencerà amb aquesta desqualificació de l'informe de conjuntura... perdó, de l'enquesta de conjuntura de la Cambra, dient que això són opinions personals. Això són opinions de la gent que està cada dia al peu del canó, al peu del taulell, al peu del mostrador del bar i del restaurant, i que no té clients, i el que sí que té són factures amb retorns i dificultats de pagaments, i liquidacions d'impostos indirectes per pagar.

La transformació de l'ascensor amb els passadissos estaria molt bé, si no fos que vostès no afavorissin una política, cuidant-se prou que no es pugui pujar als nivells superiors, i que la gent no es pugui moure de la porta del seu passadís.

Funcionaris. Preparats, segur. Motivats, em sembla que no tant. Precisament per això jo n'he parlat dels funcionaris. Em sembla que no tant. Estan més aviat preocupats per la desorientació. Estan també preocupats perquè no veuen clarament quin és el seu futur, quan de cop i volta senten eminents portaveus del seu partit, de la seva força política, que diuen que exemples, per exemple de França són els bons i que hem de mirar de reduir el nombre de funcionaris.

De les lleis sindicals, que tampoc n'han parlat. També preocupen a dins i a fora de l'Administració.

I és clar, ens diu ingerències selectives. És clar, les ingerències les podem acceptar totes o no en podem acceptar cap, si és que n'hi ha. És clar, resulta que quan ve el Sr. Victor Pou i fa uns discursos que ens agraden, això no és una ingerència; per molt que intenti, fins i tot, desmuntar el que diu el Sr. Camdessus. Ara, si ve aquí algun sindicalista demanat, requerit, sol·licitat per sindicalistes andorrans, aleshores això és una ingerència. Home, miri, això és un criteri una mica massa selectiu. Això és l'aplicació d'aquella moral de situació: segons el que em convé és una cosa, segons el que em convé és una altra.

Home, això que nosaltres amb allò del 2020 estem amb la comoditat de la ignorància, és una mica fort. Ja li he dit altres vegades. Aquí sí que em repeteixo. Ara, ara em repeteixo. Escolti, per saber el que diu el 2020 no calia venir a aquella magnífica representació

gràfica que va fer al Cinema Modern. Això són quatre transparències. Ja les hem llegit. Ara, és clar, resulta que vostè amb aquest milió de dòlars va contractar els millors del món mundial, que fins i tot, al Pallars Sobirà estan bocabadats que siguin els millors del món mundial.

Miri, jo com que no ho ha citat, probablement no ho sàpiga, jo li ajudaré, encara, a arreglar el currículum d'aquests millors. Ara el Govern de San Marino també els hi ha encomanat un estudi. Quan el tindrem el compararem, i em temo molt que s'assemblarà molt al que tenim aquí, no?

És clar, les regles del joc, que hi ha un vici de forma. Jo no li n'hi he dit mai cap de vici de forma, no n'hi ha cap. Jo només li recordo que és el que li molesta. Que entre Renovació Democràtica i el Partit Socialdemòcrata representen més vots que vostè. I això li molesta. Doncs, miri, això és el que van voler els ciutadans.

Respecte als electors. Nosaltres, els d'aquest costat els hi tenim tot, tot, tot. Vostè no tant, eh! Perquè resulta que durant la campanya, impostos directes ni parlar-ne. Això són els socialistes que són uns dolents. El programa d'impostos directes ni parlar-ne. Ara sí, ara sembla que ja toca impostos directes. Doncs, miri, vostè i jo tenim una regla de mesura de respecte als electors diferent.

Que VALORA és un incident, però per altra part, doncs això està a la justícia. No miri, això també està a l'INAF amb un expedient que no sé quin dia s'acabarà. Però vostè veig que ja l'ha resolt aquest expedient. Vostè acaba de qualificar VALORA, SA de *chiringuito* financer. És interessant això. Vostè ja ha decidit que això és un *chiringuito* financer.

I les lleis financeres, Sr. cap de Govern. No n'hem de parlar d'aquests lleis financeres. El president, Enric Tarrado li n'hi ha parlat repetidament. De les lleis financeres estic parlant.

Bé, han quedat quatre punts. Com que el Sr. síndic ha interromput, he de creure que potser me'n parlarà després, però ja els esmento. No m'ha parlat de la CASS, no m'ha contestat sobre les plusvàlues de les entitats bancàries financeres que han marxat, i evidentment, no m'ha contestat sobre el pacte possible, el que *pudo haber sido y no fue*, el pacte sobre el marc tributari.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

Lamento Sra. Marsol que no hagi pogut contestar a les seves preguntes. Tot i així té el seu torn o com

vulgui, o si vol esperar que el Sr. cap de Govern pugui contestar.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

No, esperaré que el Sr. cap de Govern em pugui contestar.

El Sr. síndic general:

Doncs, Sr. cap de Govern, suposo que té la intenció de tornar a intervenir?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Doncs, al Sr. Enric Tarrado aprofitaré la seva oferta d'assessorament i ho tindrè molt en compte.

Lavors ja em centro amb el Sr. Jaume Bartumeu, concretament en el tema que diu que me l'havia descuidat, sobre la ingerència sindical. És clar, ingerència sindical. Qui ingereix a qui?

Jo només recordo que quan vaig anar a veure el president Montilla, es va muntar allà una festa major de sindicalistes dient que el cap de Govern no era representatiu ni democràtic. I jo no em vaig pas ofuscar. Però vull dir que tothom té dret a criticar, a manipular o a fer espectacles d'un cert gust, però aquí el que ingeria estava ben clar qui era l'actor i qui patia aquesta situació. Però sí que aprofito la indirecta per dir que, per a nosaltres, aquesta legislatura ha de resoldre les tres lleis pendents sindicals.

Amb el 2020, -si hagués vingut...-, ho he remarcat, que una de les peces essencials, és la reforma fiscal. La reforma fiscal on es parla de reagrupar impostos indirectes i elaborar un projecte de llei d'impostos de societats. Però resulta que també en aquell llibret, - que diu que no ho teníem-, a la pàgina 9, li he de llegir, perquè almenys consti en acta, que també parlem de creació d'una fiscalitat directa. Per què? Perquè volem arribar a uns acords de doble imposició. Després, al detall, és clar, hi ha tota la introducció. Però és el model fiscal, estava al punt essencial de la presentació d'ahir, i per això acabaré amb la part positiva, -ara que en tinc l'oportunitat-, que hem de trobar; i el gran repte d'Andorra és tenir un model fiscal estable, que es manifesta en tres nivells: la fiscalitat que grava el consum, el que es pot dir l'IVA, que grava també la competitivitat. La fiscalitat que grava la massa salarial, que dependrà de com ho farem, que afecta a aquestes lleis de

seguretat social, que no sé si s'hi va fixar, que jo vaig lloar i agrair la feina feta, i vaig dir que si es poden fer les reformes, els mitjans financers ja els trobarem. O sigui que jo sóc proactiu i a favor, però jo crec que el que ha de fer el Govern és un deure d'informació de transferència xifrada. Però després no em digui que no hem respectat els equilibris de pressupost dèficit zero, que s'ha de saber perquè entrem en una nova zona, en una nova òrbita, en una nova ambició, en què una nova economia és normal que també es fonamenti, perquè també ho hem dit, amb la qualitat de les relacions laborals, també vol dir qualitat de la protecció social, i també vol dir normalització de la vida sindical. Tot això és un paquet per a nosaltres. No hi pot haver un vagó més avançat que un altre, tot és el mateix ferrocarril que entra en aquestes reformes.

L'INAF, jo crec que és un exemple de feina ben feta, d'autonomia i de respecte a la seva independència. El Govern està en a lloc que li correspon. No podem fer gran cosa més. I vostè ha citat, -si sembla que ho he entès bé-, que hem deixat la casa buida. El Govern va enviar aquí al Consell, el dia 7 de juny, la proposta pels dos nous nomenaments per acabar de cobrir el consell d'administració. Vull dir que el Govern va passar un mes i tres dies. Jo entenc que l'INAF pel Govern és una entitat de gran prestigi, de gran qualitat i que manifesta la més gran admiració per tots els seus membres, tots sense excusa, i la seva direcció. I en aquest cas de VALORA, veurem com acabarà, però és un tema complicat, difícil i complex.

Em parla d'aquesta bombolla i de l'absentisme. És que el Govern ja s'ha anticipat, perquè la nostra magnífica ministra d'Educació, ja va fer un decret al novembre del 2006, perquè vam identificar que amb aquest moviment social resultant de la immigració, arribem a situacions desestructurades d'aquest nou model familiar. És la desestructuració que no es pot valorar moralment, però que sí, educacionalment té conseqüències importants. I es troben els directores dels centres que quan convoquen als pares, els pares ni es troben ni es presenten. És tot això, és una situació nova que no es pot anar allà amb una moral d'imposar. S'ha d'explicar, convocar, tenir un tractament individualitzat, i convèncer el greu que és per als adults, si es volen esgarrar la vida no hi ha gran cosa a fer, però els infants tenen dret a què l'Estat es cuidi eficientment de la seva educació. I jo crec que aquí, el Govern, com ho diu vostè, semblava que ens acusava. Però ja veu, des del novembre del 2006, al BOPA ja sortia aquest decret de prevenció i tractament de l'absentisme escolar en centres educatius del Principat, que és una mostra d'aquest gran canvi social que està rebent el país. Per què? Doncs, perquè som 81.222 habitants i la gran

majoria, el 37%, porten aquí màxim cinc anys. Aquest, diguem, substrat del nostre model social té aquestes conseqüències, però les hem d'assumir, encarar-nos i entendre que no hi ha alternativa, només aquest tractament individualitzat, concret i personal.

Assessors. Jo no sé on els veu els meu assessors. Jo sí que veig que vostè està en una federació d'una rosa, que allà sí que hi ha un intercanvi d'assessors. Nosaltres, el nostre partit és un partit liberal, que per desgràcia, al nostre entorn tenim molt pocs socis poderosos, i els assessors són els que ens podem pagar, i ja sap, que com que ens vigila tant els nostres comptes, ben clar ho té, els noms i cognoms dels que ens assessoren. Però em dóna la impressió, però només la impressió, que cada cop que dic una cosa que li agrada, ja m'ho atribueix a l'assessor. Podria ser que també fos de collita pròpia...

(Se sent riure)

No ho descarto.

Molt bé, Sr. síndic. Penso que de moment... ara amb el seu permís he de contestar al grup parlamentari que és el que em recolza. És una contesta fàcil, agradable i molt plaent, perquè és un plaer ser cap de Govern amb aquest Govern, però també amb aquest grup parlamentari, perquè per definició tot troben que ho faig bé. Llavors, quan, a més a més, hi ha les evidències del discurs d'ahir, que és un discurs ben perfilat, és la resposta adequada a la situació econòmica andorrana, que és allò normal arreu del món. Per què diem que Andorra ho té tot per ser optimista? I ho expliquem. Perquè hi ha una estabilitat institucional, perquè la normalitat política, perquè al final aquí el diàleg és normal i corrent com en qualsevol país del món. Però també hi ha aquesta gran cosa que és la força d'Andorra, la confiança. El món ens té confiança, l'entorn ens té confiança, i els clients ens tenen confiança.

Doncs, amb aquest entorn, Andorra, aquestes reformes les té molt fàcils de fer, i crec que tots hem entès aquí que si no les fem, llavors començaran els problemes. Llavors vindran els plors, les males cares, i aquella classe mitja que lluita al peu del taulell, que és veritat, però al peu del taulell ja ho vam dir també ahir, que no ens podem centrar a real decret ni a cop de talonari, i el client a la botiga, a l'hotel o al restaurant o a la fonda. És un problema que tots han analitzat en aquesta gran campanya de seducció, de qualitat, allò que tant li agrada al meu amic Bartumeu, l'excel·lència. És que l'excel·lència comença amb aquell senyor que parava la circulació baixant de Canillo. És que comença per aquí. No és pot parar la circulació de certes maneres o de certes formes. Hi ha d'haver un mínim de correcció i

d'orgull per representar que Andorra és un fet diferencial, però amb tots els detalls. No hi pot haver un pam de fang a la carretera perquè fan obres al costat. És tot això.

El Grup Parlamentari Liberal ho ha entès, ens manifesta el seu recolzament, i també entén perfectament que els nostres comentaris sobre aquesta Llei tan important, -que la farem, estiguen-ne segurs, Llei de la CASS-, demana un rigor de coneixement, de transparència i de càlcul amb el que costarà, i crec que ens ho podem pagar perfectament. Perquè és una voluntat política manifestada unànimement per aquesta Cambra, llavors el Govern està a la disposició d'aquesta Cambra per poder arribar abans de finals d'any amb aquesta Llei acabada i feta; també entenem que les lleis econòmiques també passaran durant aquest període de sessions de la tardor, i si poguéssim també posar les lleis sindicals, seguretat i salut en el treball, i la reforma de les relacions laborals, doncs, crec que aquest 2007 seria un gran any, i molt positiu.

Si em permet, voldria només... no perquè ara tinc el poder de rèplica. No perquè el Sr. Bartumeu m'ha llançat una mica així, una insinuació indirecta. Però aquest cop per a mi és molt encoratjadora, que diu, bé, és que moltes vegades he vingut, hem parlat d'aquest gran pacte d'Estat. Jo crec que hem de ser realistes. De grans, grans pactes tampoc en podem fer perquè la història ha passat, el calendari ha passat, som dos anys més vells, vulgui o no, per molta confiança mútua que ens tinguem, representem escoles diferents, ideologies diferents, però hi ha un interès comú que és donar la resposta adequada a la situació actual. Que tots ens diuen que Andorra necessita un marc fiscal estable. Veure que ahir ho vaig subratllar ben clar, perquè quedés ben evident que seria una gran sort si avui, pels mecanismes parlamentaris escaients, poguéssim muntar aquest marc fiscal estable. Per la part del Govern només estem disposats a col·laborar. I com li he demostrat, parlar de fiscalitat directa no ens fa cap vergonya ni cap por. Creiem que ara arriba el moment, perquè forma part del paquet de posar Andorra entre els guanyadors, entre aquells països que són els capdavanters, i que tots tenen alguna cosa en comú, tots som petits països, de menys de deu milions d'habitants.

Aquests petits països, doncs, Andorra si fa aquestes reformes i les fa ràpid, amb diligència, si pot ser pacte entre tots millor, i crec que, almenys jo apel·lo a aquest pacte, convido a aquest pacte. I ja li vaig dir crec, una vegada, fa poc, certament, que el Govern no farà res per permetre que es pugui trencar aquesta esperança de pacte, que el país ens demana als polítics, siguem els que siguem. Perquè aquella classe

mitja que està al darrera del taulell o el botiguer, tant li fa que sigui l'A o el B, que jo me'n vagi de la cadira i que vostè vingui. Perquè llavors tindrà els mateixos problemes. Però això, d'aquí dos anys ja en parlarem. Però a ell tant li fa. El que vol és que almenys aclarim les variables correctament, que sapiguem a què ens enfrontem, i llavors hi ha un deure de sinceritat: explicar l'A, B i C de l'economia.

I no es pot ser d'un cert, diguem-ne, sentimentalisme, que el social amagui la gran realitat econòmica, que és la prosperitat econòmica la que fa que aquest ascensor, el muntacàrregues, escala o passadís funcioni. Funciona bé perquè els salaris pugen, perquè només una economia és competitiva, una economia és oberta i pròspera si té aquest capital humà ben preparat. I només es prepara amb formació. I llavors quan està ben preparat i amb formació, és quan el salari puja, i puja considerablement, perquè o sinó, aquestes empreses d'alt valor afegit, que tothom es baralla per atreure-les... Però no es tracta només d'atreure-les, sinó que aquesta capacitat d'innovació també l'hem de fer a casa nostra amb gent com la nostra. Aquella oficina d'innovació empresarial que el Govern va crear, té entre altres activitats, un premi d'innovadors que no és més que de 300.000 euros. Hi van haver quaranta-un joves empresaris, la majoria del país, que creuen amb aquestes noves activitats, i que ho faran bé. I potser no han anat a la universitat, però també es pot fer. Tenim una magnífica universitat andorrana aquí, que permet conciliar la vida laboral i la d'estudiant, i potser hi ha molta gent que se li escapa l'ascensor, el tren o el vehicle, quan tenen 18 o 20 anys. Però quan arriben als 23, 24 o 25 que tornen a reflexionar, llavors agraeixen moltes d'aquestes possibilitats de formació i de recuperar aquest entendre, aquest mecanisme que només ben preparats i ben formats, els fa pujar el salari, els fa pujar la qualificació, perquè un va lligat amb l'altre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, tornàriem a entrar al torn de rèplica dels grups parlamentaris.

Pel Partit Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Miri, la CASS, diu que li va lloar la feina feta. Molt bé, això, quedarà per la història i pels anals del diari de sessions.

Però el que no és políticament sincer, Sr. cap de Govern, és que encara avui, -15 de juny-, em torni a parlar de la proposta xifrada. Per això jo li he dit i li repeteixo ara, que entenc que vostès, el que volen fer és fer saltar pels aires aquest acord, més enllà que quedi al diari de sessions, la seva alabança, que se la mereixien i se la mereixen, per les hores i hores de feina.

Vostès no han actuat correctament. Quan dic vostès, és el Govern amb el conjunt de la Cambra, i jo li diria encara menys, amb el seu grup parlamentari. Perquè a veure, jo això li vaig dir, tots dos sols, el dia 25 de maig en una d'aquestes reunions, però ara li dic aquí públicament. La proposta xifrada es pot fer en el moment de tenir les dades. Les dades les té la Caixa Andorrana de Seguretat Social i les pot tenir el Ministeri de Finances. Per tant, són vostès que poden actuar decisivament per fer aquesta proposta xifrada. I mentre els seus parlamentaris treballaven i els nostres també, si vostès tenien aquests dubtes, perquè el que no em creuré és que vostès han deixat anar a dos membres del grup parlamentari allà a discutir sense fer un seguiment d'això, perquè sinó això no seria un partit polític coherent en la manera de governar.

Per tant, com que tampoc em vull creure que vostè hagi vingut aquí ja des que va començar a fer aquelles declaracions a la premsa a desautoritzar la feina de dos parlamentaris que li donen suport, jo el que li dic és que vostès no fan la feina, i vostès si realment volen que això tiri endavant, ja fa setmanes i setmanes per no dir mesos, que podrien tenir els números fets.

Fa una estona que ha dit que encara no els tenien fets avui, és a dir el 25 de maig. Ja ho sé que no els tenien fets perquè ja m'ho va dir. Però és que avui és 15 de juny i encara no estan fets, la qual cosa jo em permeto pensar que és que encara no han començat a fer-los. Fa molt mal aspecte la seva actuació en aquesta matèria.

A partir d'aquí, altres qüestions que hem parlat, allò de l'absentisme escolar. Miri, nosaltres que no estem instal·lats en la comoditat de la ignorància que deia abans, el BOPA ja el llegim i ja ho havíem llegit. El que ara ens preocupa, -i d'aquí ve la compareixença de la ministra-, és on passem. És a dir, quin és el resultat del seu decret que mai li hem criticat, quin és el resultat i on passem. Perquè és clar, el model social no és el de la bombolla de tots els universitaris. El model social és el resultat de la mala política que durant dotze anys vostès han tingut en matèria d'immigració. Aquest és el model social que estem patint. I l'estan patint des de les assistentes socials fins a les professores i els mestres que estan en

primera línia de foc, mentre vostè està en la seva bombolla. Per tant, és això el que hem d'aclarir. Quina és, de quina Andorra estem parlant avui aquí?

Allò dels assessors, miri, evidentment que nosaltres fem la nostra feina de control, anem mirant el que vostès gasten o no gasten en assessors. Jo no voldria fer la injúria per traduir-ho del francès de pensar que vostè no té collita pròpia. Al contrari. És que a vegades, fins i tot, la temo la seva collita pròpia. Perquè algunes vegades em crida, n'hem parlat ara fa un moment, per acostar posicions, i després sembla que hi ha una marxa endarrera. En tot cas, ara, ha costat, però finalment, ara, en aquesta última intervenció sembla que sí, que ara podrem tornar parlar de tot això del pacte fiscal. Jo no li he demanat un gran pacte d'Estat, perquè efectivament estem d'acord, i ja que han passat dos anys, i que això ho havíem de fer fa dos anys. No es va pas perdre per nosaltres, no s'ha fet. És important que la ciutadania sàpiga que no hi haurà canvis radicals en el marc tributari quan arribi l'alternança. Però perquè pugui passar això, vostè sap que ens hem de posar d'acord per veure quin és el marc tributari que s'ha de fer.

Però també li he dit durant el discurs, li recordo ara, que és vostè que va voler assumir la responsabilitat de governar en minoria, és vostè que ha d'avançar propostes. No voldrà que nosaltres vinguem amb les nostres propostes sota el braç per anar exercint la política del no. És a dir, ens assentem en una taula i en parlem, com ja hem fet, però parlem-ne amb qüestions concretes, però també hem de saber quines són les propostes concretes.

Acabo dient-li que això del sentimentalisme social, no, nosaltres tenim realisme. Vostè sempre vol contraposar, primer l'economia i després el social. No, això va junt. Això va junt perquè sinó Andorra no funcionaria. L'USDA li ha demanat un augment del salari mínim repetidament. Jo li he comentat fa un moment una estadística, que no ens l'hem pas inventat nosaltres, sobre la progressió del salari mitjà, dades que surten de la CASS en relació amb el cost de l'habitatge, per exemple. Aquí hi ha un problema que s'ha de solucionar políticament, i això no és sentimentalisme, això és realisme, Sr. Pintat.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Parlamentari Liberal hi ha alguna intervenció?

Sr. Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. cap de Govern, mercès finalment per aquestes paraules, també ens agrada sentir dir que hi som per alguna cosa, que estem aquí, que estem fent una feina, que estem recolzant el Govern, però que estem treballant intensament en el si de les comissions.

La Comissió d'Economia és una comissió important que està debatent tres lleis en aquest moment, que com he dit abans són necessàries i hi creiem. Està fent una feina d'estudi, d'intentar trobar un consens amb els altres grups parlamentaris d'estudiar en positiu les esmenes que han aportat tots, que són unes esmenes que estic segura que amb el que s'ha portat fins ara i pel que conec, estan millorant molt el text. I en aquesta línia continuarem perquè som conscients que és molt bo i positiu poder aprovar aquestes lleis amb el màxim consens.

Bàsicament és tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. presidenta per la seva intervenció.

El Govern vol tornar a intervenir?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, amb molt de gust replico sobretot al que diu quan nosaltres arribarem a l'alternativa. És clar, escolti, igual no hi arriben, no ho doni per fet. Perquè jo entenc que li atrau molt aquesta cadira, i que ho doni quasi com automàtic. Però cregui que hi ha els precedents, unes actuacions i unes necessitats prèvies. Jo tinc l'esperança que tot aquest esforç i aquesta antipatia que té al Govern reformador, a l'hora de votar, de posar la butlleta, el ciutadà responsable entén que algú havia de fer aquesta feina de parlar de veritat i de dir les coses com són.

Perquè el que no es pot fer, és que quan un moviment, amb tota la tranquil·litat del món, perquè no entenen que, -en això sí que estem d'acord amb vostè-, economia i social van junts, íntimament lligats. Però demanar per real decret que el salari mínim es posi a 1.200 euros, això sí que com deia l'Octavio Paz, és viure a fora de les realitats, a les afores de la realitat. No pot ser, l'economia té un joc, però llavors sí que aquests que diguem que defensem, la classe mitja els enfonsa a tots. Perquè el salari mínim, que n'hi ha molt pocs a Andorra, però és la referència. Si passem dels 900 als 1.200 és un salt que a dintre... ja hi arribarem. Perquè el 2020 ens vol portar aquí, a doblar els salaris en 15 anys. Aquest és l'objecte del projecte 2020, doblar la riquesa en 15 anys via les reformes i via les vint iniciatives que bé

veurà. San Marino si copia la iniciativa, és que el projecte o els consultors o els assessors alguna cosa deuen tenir, perquè en tots els petits estats tenim un problema. I els que se n'han sortit són els que han fet l'obertura general i il·limitada, que això també ens ho va dir el Michel Camdessus: jo us aconsello una obertura genèrica i total, i després les excepcions. Però això també és un problema de filosofia i de coratge. De coratge d'acceptar el que són les realitats econòmiques, que també se'ns va dir que el món no ens espera per fer l'Andorra atractiva. Atractiva vol dir que hi ha altres llocs que ho seran més que nosaltres, perquè ens porten molts anys d'anticipació i d'avanç.

Per la CASS, vostè m'acusa de coses greus. Com vol, com em pot dir que jo vull fer saltar per l'aire els acords. Però jo el tranquil·litzo. No els vull fer saltar per l'aire. Jo tinc un deure, perquè represento l'Administració, un deure constitucional d'explicació i d'informació, i aquest Consell té la paraula. Jo he de dir quant costa, quant val, si ens ho podem pagar o quin dèficit generarem. Que no m'espanten els dèficits sempre que l'economia tingui la força i l'energia de trobar aquest fil conductor reformador i creador d'innovació.

Doncs, quan el Consell General ens els envii la proposició de llei, el Govern tenim, crec que un termini límit de dos setmanes o quinze dies. Espero que amb quinze dies podem portar les xifres, i el criteri, que li puc assegurar que serà positiu. És a dir, amb aquest acord no permetré a ningú que no funcioni. No saltarà pels aires, perquè és un compromís general de tots els grups parlamentaris, i si podem aconseguir això a finals d'any, jo em poso a la seva disposició.

Que jo el puc espantar per certes collites personals. Miri, li demano disculpes. És normal, tots tenim... diu que els de Sant Julià estem afectats pel vent de la tramuntana. Podria ser això.

(Se sent riure)

Però vostè també té una mica de Sant Julià, crec recordar.

La collita aquesta, doncs, té tots els ingredients per intentar cada cop que hem intentat parlar, jo també n'he après amb experiència. Sóc un mica neutre perquè tinc por de fer una iniciativa que s'interpreti malament i llavors sigui l'excusa per no fer l'acord.

Per això sóc ara tan prudent, i se'm pot dir excessivament caut, però perquè voldria que no hi hagués cap excusa per tal que aquest últim intent no acabi amb èxit, perquè ara sí que el país ens mira. Però mira aquesta Sala, sobretot. I què podem fer perquè aquest esperit, -perquè quan ho hem volgut ho hem trobat-, que fa possible la reforma amb

profunditat de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i que millora extraordinàriament el nivell de protecció social d'Andorra; per què no trobar en aquest marc que és prou dur de recordar les evidències que pel nivell de vida s'han de pagar, i que podem dir pressió fiscal, podem dir IVA, podem dir el que vulguin, però vol dir rascar-se la butxaca, o per la CASS o pel Govern o a nivell individual de les cotitzacions. Aquí també m'hi apunto i no seré pas el darrer de parlar i d'explicar la veritat.

Pel demés jo crec que estem arribant a una fase que quasi li puc dir que estem d'acord, que economia i social van junts. Ens hauríem d'entendre que en aquesta fase puntual que el país demana saber amb quina salsa ens menjarem, la fiscalitat. Quan i com? Perquè si recordo bé, l'any passat es van fer unes propostes d'acord, unes proposicions en què se'ls demanava, -crec que va ser el Sr. Tarrado-, que aquesta aparent confusió d'ISI, d'IMI i IAC es pogués fondre en un sol model més senzill, més transparent i més clar. Però llavors va ser quan es va fer això. Si hem de regular la política en funció dels ajuts al sector comercial, vol dir que s'han de reduir certs IMIs, en certs sectors perquè no són competitius. Els mateixos actors econòmics, el mateix empresari ja demana, per la seva pròpia iniciativa, que parlar d'una fiscalitat sobre els beneficis els hi sembla raonable, si per l'altre costat s'abaixa la pressió de la fiscalitat indirecta. Vull dir que és tot un menú, que joestic a la seva disposició, i agrairia, doncs, que trobéssim aquest espai final d'acord, per donar-li al país un marc de fiscalitat estable. I aquest pacte, jo crec que passa per aquesta sala. I només puc per cloure, posar-me a la seva disposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Entraríem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. Pintat, d'antipatia cap, i vostè ho sap. Aquí el que hi ha és una confrontació o una contraposició política que nosaltres sempre hem volgut respectuosa i responsable. Nosaltres no traslladem la confrontació fora del debat polític ni anem al fiscal.

Miri, la cadira, aquesta, no m'atreu especialment. El que sí m'atreu, -ens atreu a tots els que estem aquí i a molta gent que ens ajuda-, és treballar per solucionar els problemes de la gent, i ens atreu

perquè treballem en equip. Per tant, aquí, també, si és de la seva collita haurà de rectificar, o si no vol rectificar no rectificui, però amb això no ens perjudicarà a nosaltres. No anem a la política sols, sinó que hi anem en equip i treballant conjuntament, que prou que ho veu en l'exercici de l'activitat de control d'aquest grup parlamentari, que una persona sola no podria fer el que està fent un grup parlamentari i dos partits polítics al darrera.

Doblar els salaris en quinze anys. I mentrestant que fem Sr. Pintat? Perquè jo només he fet referència al que diu l'USDA. Jo no li he dit que l'hagi de posar demà al matí a 1.200 euros. Però el que sí, si vostè surt ni que sigui una estoneta de la bombolla, veurà que amb els 900 euros hi ha feines per a pagar un lloguer, no? I si amb els 900 euros feines per pagar un lloguer, aquí tenim un problema social important. I això no farà millorar ni l'economia, ni l'excel·lència, ni tot el que li digui el 2020 de tenir treballadors contents i de qualitat, pagats amb salaris que, en relació al cost de la vida, sense ser sindicalistes, hem de dir que poden arribar a ser de misèria, perquè no queden diners per a qualsevol activitat de lleure. Els treballadors que guanyen poc, doncs, han de fer moltes hores extraordinàries. Les cobren d'una manera o d'una altra, i si no tenen varies feines. La qual cosa no serà pas des del seu ministeri encarregat de qüestions de família que em desmentiran quan li dic que, és clar, si la gent ha de fer diverses jornades de treball, doncs, això va en detriment de conciliar la vida familiar amb la vida laboral. Per tant, estem d'acord en què l'economia i el social van junts. Sí, però miri, estem molt en desacord amb la manera de fer la política social, perquè, fins i tot, l'economia pugui funcionar d'una manera positiva.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Govern desitja tornar a intervenir?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí. Primer amb l'antipatia. Jo no crec haver parlat d'antipatia. Vull dir que si ho he fet, me'n disculpo. Antipatia no és pas el que volia dir.

Però sí que veig que és la tercera vegada que em torna a treure la Fiscalia i els papers, i aquí sí, doncs, tinc un deure d'explicació.

Vam anar a la Fiscalia per una obligació institucional. El cap de Govern no pot permetre que se l'injuriï, que se li digui que està al servei

d'oligarquies, d'interessos particulars, que afavoreix el blanqueig de diner. Això, doncs, com a particular no se m'hauria acudit, però com a institució de cap de Govern, tenia l'obligació de posar-ho en coneixement, perquè és clar, un partit que es diu alternativa quan afirma això, un home de bona voluntat pot pensar que és veritat. I això només es desmenteix confiant-ho al que correspongui. I si ho arxiven, millor. Però l'obligació institucional era posar-ho en coneixement, perquè entre aquestes insinuacions, entre tant, quan es parla que els bitllets de cinc-cents euros, aquí a Andorra la capital internacional de la corrupció, tots aquests missatges negatius, el cap de Govern no ho pot permetre, i per deure institucional vam fer el que vam fer. I si això l'ha pogut molestar, jo personalment me n'excuso, però és purament institucional. Com a persona no ho hauria fet mai. Però com a cap de Govern hi tenia l'obligació.

Pel que fa a aquesta bombolla social que no ho veiem, nosaltres vam entendre el primer dia, que un dels drets més agredits pel mercat o per la tisora o el que vulgui és l'habitatge. Arribar a l'habitatge, perquè? Perquè molta gent que tenien contractes tranquils, al vèncer per la Llei de contractes, se'ls hi ha canviat el preu de referència, i llavors sí que és una jugada indigna, innoble, però desgraciadament legal. I el Govern ha fet i farà cada cop més ajudes, -ja en portem 740. Cada cop que faci falta en donarem, perquè no permetrem que gent d'aquesta, que estaven amb el nivell del lloguer proporcional al salari, es trobin desfasats per les ambicions inacceptables de cert tipus d'empresaris, que acostumen a ser anònims, no es veuen cares o persones. O sigui, el propietari, la persona física que té un lloguer acostuma a comportar-se molt bé. Però llavors és quan hi ha aquestes pantalles o societats, que passen aquests abusos, que el Govern hi combat d'aquesta manera, amb tota legalitat, que és l'ajuda a les famílies que en tenim 740, i anirem pujant sempre que faci falta.

Pel demés, em ratifico amb la voluntat de trobar un terreny que permeti aportar al país, sigui com sigui el futur, un marc fiscal estable, que permeti posar ordre a la pressió fiscal d'Andorra, però també hauria d'afectar a tots els nivells, i a totes les institucions de forma que tothom sàpiga com som de clares i quines són les noves regles del joc fiscal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, hi hauria el torn de rèplica dels grups parlamentaris.

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

No, brevíssimament per la qüestió aquesta social i de les ajudes. A veure, jo n'he parlat durant el discurs que vostès havien augmentat les ajudes. No ho he pas criticat. El problema és que aquesta és una política que és diferent de la que nosaltres entenem que s'ha de fer. Això és una mena de política assistencial a la ratlla del que fa Càritas, -dic bé a la ratlla del que fa Càritas. I aquí el que haurien de fer és una política clara d'habitatge i d'accés a l'habitatge, que a més ens ho diu la Constitució que s'ha de fer, Sr. Pintat, i vostè ho sap.

Aquest és un dels problemes. És que només amb les ajudes no es resoldrà aquest problema de les adquisicions per societats pantalla i d'edificis que es buiden de llogaters i s'augmenten, com vostè mateix acaba de dir, i coneixem tots, dissortadament, casos que afecten a famílies arrelades al país. És clar vostè, a part de dir que dóna ajudes, ens hauria de dir que vol fer una política d'habitatge d'acord amb la Constitució. I això ni ho va dir ahir al discurs ni ho ha dit ara aquí.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Grup Parlamentari Liberal?

El Govern desitja intervenir?

Sr. Cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La política assistencial és veritat, no és assistencial, és intervenir d'acord amb les regles universals que diuen que l'economia per entendre-la no cal ser de Chicago, és entendre el que es diu al mercat. Hi ha unes forces de mercat de demanda i d'oferta. I Andorra, aquests darrers anys, ha tingut una bombolla especulativa salvatge, multiplicada, perquè? Per la moratòria, i perquè els mercats veïns ens han portat aquí. Doncs, en això s'hi lluita amb les mesures que hem pres. Hem parlat de l'ITP, hem parlat de la Llei de plusvàlues, i ara recordo que també m'ha demanat dos vegades a veure aquella idea que hem deixat escapar les plusvàlues quan hi havia vendes d'accions. A mi em sembla un dia que en va parlar vaig dir que està a l'abast d'aquesta Cambra, perquè hi ha vendes d'apartaments o de béns immobles, que al vendre la societat es poden

escapar. Doncs, seria molt bo que l'ITP també afectés la venda de béns mobles, o sigui les accions. I aquí el Govern ho veu molt bé. Només cal que vostès es posin d'acord i ben ràpidament es podria posar en marxa una mesura d'ITP que afecti a les accions. Vull dir, jo ho trobo de justícia i d'equitat.

La política d'habitatge, és veritat, però aquí també tenim una mica de confusió, perquè els comuns fan una sèrie d'iniciatives. Avui la nova Llei del sòl dona el terreny públic als comuns. Doncs, s'ha de veure si ben aviat podrem trobar una convergència de polítiques que posin al centre la preocupació, l'accés a l'habitatge de les persones que ho necessitin, sobretot joventut i gent gran, i entre el que vol fer el Govern i el molt que poden fer els comuns, que es trobin polítiques de cooperació. No que siguem contradictoris, sinó que anem cooperant vers la mateixa direcció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, entrariem una altra vegada al torn d'intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, efectivament no cal anar a Chicago. I sense anar a Chicago també un pot llegir les teories de Milton Freedman, que ja sap vostè que no formen part de les meves lectures habituals.

Però, no, la que sí que lleigeixo sovint, per si m'oblido algun article, és la nostra Constitució. La Constitució diu, com vostè sap perfectament, que l'Estat pot intervenir, per molt que hi hagi la llei de l'oferta i del mercat, la Constitució diu que l'Estat pot intervenir per la regulació de la vida econòmica.

Aquestes són les polítiques que nosaltres defensem, i aquestes són les que li estava parlant, no d'una altra cosa.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Govern vol tornar a intervenir?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció del Govern recordar que abans de suspendre la sessió, el termini, en el cas que es volguessin presentar propostes de resolució, la Sindicatura serà a les 15.30 hores de la tarda.

Se suspèn la sessió fins a les 16 hores.

(Són les 12.50h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 16.00h)

(Es reprèn la sessió)

(Han deixat la sala els Srs. Daniel Mateu Melción i Juli Minoves Triquell, ministre Portaveu, de Cultura i Ensenyament Superior)

El Sr. síndic general:

Reprendrem la sessió. En aquest moment s'estan repartint les dos Propostes de resolució, totes elles han estat admeses per la Sindicatura.

Es recorda breument, doncs, el procediment. Primer procedirem a la defensa de les Propostes de resolució segons l'ordre de presentació, i una vegada feta l'exposició per part dels grups parlamentaris, se suspèn la sessió per tal que cadascú pugui analitzar la seva proposició respecte a les diferents propostes de resolució. I al respecte, en la sessió els grups parlamentaris iniciaran la seva proposició respecte a les altres propostes presentades, i finalment indicaran el text que sotmeten a votació.

Doncs, passarem a la primera Proposta de resolució registrada amb el número 665, i presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI. Exposa la Proposta el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Després del debat i en el decurs del debat d'orientació política del Govern, s'ha esmentat l'evolució que el sector financer ha experimentat els darrers anys, així com s'ha remarcat la necessitat d'una legislació que protegeixi els clients i s'adeqüi als estàndards internacionals en matèria de supervisió financera.

Aquesta necessitat de regulació, posada de manifest també pel Fons Monetari Internacional, afecta tant el sector bancari com les entitats financeres, no bancàries, d'inversió i de gestió de patrimonis, així com les companyies d'assegurança.

Així, doncs, en base al que s'acaba d'esmentar, es proposa l'adopció de la següent resolució:

S'encomana al Govern que elabori i presenti a tràmit parlamentari, durant l'any 2007, els projectes de llei necessaris per a la regulació del règim i l'activitat de les entitats financeres i de les entitats d'assegurances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Passaríem doncs, a la segona Proposta de resolució que ha estat registrada amb el número 666, i ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Intervé per presentar la resolució el Sr. Jaume Bartumeu, president del grup parlamentari.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, a la vista de com ha anat el debat d'aquests dos dies, nosaltres entenem que, fins i tot, la intervenció que ha fet el cap de Govern aquest matí en el marc del debat, manifestant la necessitat, tot i que ha dit que això ho havien de fer al Consell els grups parlamentaris, però manifestant l'interès del Govern perquè siguin imposades les plusvàlues obtingudes en certes transaccions immobiliàries de societats mercantils, nosaltres, en la línia del que hem dit durant el debat, considerem que és prioritari que es generalitzi, tal com diu l'article 37 de la Constitució, la tributació de les transaccions empresarials dels sectors financers i de les assegurances.

Recordaré, ja n'he parlat en la meva intervenció d'aquest matí, que els guanys de la venda de participació de BBVA a Banc Internacional-Banca Mora han generat una plusvàlua de 183 milions d'euros, que els guanys de la venda de participació de la Caixa-Crèdit Andorrà han generat una plusvàlua de 827 milions d'euros, que els guanys de la venda de CaixaBank a Crèdit Andorra han generat una plusvàlua de 318 milions d'euros (fa 1.145 milions d'euros per la caixa).

Tot això ens porta a demanar al Consell que adopti la següent resolució, instant al Govern perquè amb caràcter, urgent, -insisteixo en la paraula urgent-, prepari i presenti a tràmit parlamentari per tot el primer de setembre d'aquest any, un projecte de llei destinat a gravar les plusvàlues derivades de la cessió o venda d'accions, participacions i altres actius mobles i immobles en entitats bancàries financeres i d'assegurances, així com les que es derivin d'operacions de fusió o d'absorció en aquest àmbit.

Aquesta és la nostra Proposta de resolució.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Doncs, escoltades les dos propostes, proposaria, doncs, la suspensió del Consell aproximadament fins que els grups parlamentaris tingueu el temps

suficient per acabar de fer la feina, una mitja hora. Si és abans, doncs, serà abans i reprendrem la sessió.

Doncs, aproximadament la suspendríem durant mitja hora.

(Són les 16.05h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.15h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, finalment reprendrem la sessió, i segons l'ordre de presentació de les propostes de resolució, demanaré primer als autors de les Propostes que indiquin quin és el text que finalment se sotmet a votació, i posteriorment el sotmetré a la seva votació.

Començarem, doncs, per la primera Proposta de resolució que està registrada amb el número 665, del el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI. Si ens podeu dir com quedaria redactada en cas que hi haguessin modificacions?

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El text que finalment quedaria a votació seria el següent que nomeno ara:

S'encomana al Govern que elabori i presenti a tràmit parlamentari durant l'any 2007 els projectes de llei necessaris per la regulació del règim i activitat de les entitats financeres i durant l'any 2008 el de les entitats d'assegurances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, havent modificat el text, doncs, ara passaríem directament a la votació del mateix.

Sr. secretari si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

26 sí.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, s'aprova la Proposta d'acord.

Sí, Sr. Bartumeu heu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Per explicació de vot, Sr. síndic.

Nosaltres hem donat suport a aquesta Proposta de resolució, i ens agradava i ens convenia. Així li havíem dit al president del grup parlamentari que l'ha presentat que ens estava bé amb el redactat original. Estem disposats, i ja ho hem fet, a votar-la tal com estava, però manifestem el nostre més patent escepticisme pel que fa a la voluntat del Govern de donar compliment a les resolucions del Consell General en debats com aquest. Com a exemple més cridaner el tenim quan en l'anterior debat es va votar una resolució, en la qual s'hi ha fet referència recentment, en el debat sobre la unificació de les figures tributàries. S'ha passat amplíssimament el

termini de la Proposta de resolució i aquí no hem vist, ni en forat i en finestra, cap text. Aquesta és la nostra explicació de vot.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, continuariem amb la segona Proposta enregistrada amb el número 666, el text se sotmet a aprovació o hi ha alguna modificació?

El Sr. Jaume Bartumeu:

No hi ha cap modificació. El text és el mateix que el que hem presentat.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, essent el mateix, passariem directament a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

13 sí i 13 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, en aquest cas d'empat, tal com preveu el Reglament, procedirem a una segona votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

13 sí i 13 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista que persisteix l'empat i del resultat, doncs, quedaria desestimada la Proposta d'acord.

Hi hauria alguna explicació de vot?

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

De fet, no havent-se aprovat la Resolució, és irrellevant l'explicació de vot. Però bé, hi ha una cosa que volia puntualitzar, que és que el que s'estava votant aquí és una demanda que es tirés endavant una legislació, no s'estava concretant res. Aquí el nostre vot anava cap a què es tirés endavant una legislació, i quedava per veure quin tipus de legislació, i el que anava a dir aquesta legislació per poder, finalment, dir si estàvem d'acord o no estàvem d'acord amb la legislació que hagués pogut sortir d'aquesta Proposta de resolució.

Res més. No havent-se aprovat aquesta resolució, no tinc res més a dir.

El Sr. síndic general:

Sra. Marsol havia demanat la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, com a explicació de vot, el Grup Parlamentari Liberal ha analitzat amb molta cura i amb temps, i ens disculpem per la tardança d'aquesta resolució, però creiem que era prou important com per prendre's el temps necessari.

I després de donar-li l'estudi corresponent, entenem que aquesta Proposta, des del nostre punt de vista, en aquests moments, la veiem com a contradictòria, es confon l'impost de plusvàlues sobre les transaccions mobiliàries, o sigui sobre les accions, amb l'impost sobre les transaccions immobiliàries, l'ITP, que no té res a veure amb el de plusvàlues.

Per aquesta raó, nosaltres entenem que ara era precipitat procedir a votar aquesta resolució. Que en el fons podem estar-hi d'acord, però no amb aquesta precipitació. I com a demostració, nosaltres ens comprometem davant d'aquesta Cambra, que estem disposats, en la línia del que ha dit el cap de Govern

durant el debat d'orientació política, a impulsar una proposició de llei per gravar les transaccions d'accions entre societats, és a dir les transaccions mobiliàries, i això durant aquest any. I convidem a participar a tots els grups parlamentaris d'aquesta Cambra en aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol.

Sr. Bartumeu havíeu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, únicament per dir molt breument, que el nostre grup parlamentari ha presentat aquesta Proposta de resolució perquè es respecti l'article 37 de la Constitució pel que fa a la generalitat de les càrregues tributàries, i que tothom contribueixi en funció de la seva situació patrimonial, i per constatar, una vegada més, que, efectivament, aquí no hi ha precipitació sinó una clara voluntat de protegir a determinats sectors perquè no hagin de pagar impostos i a castigar la generalitat de la classe mitjana i els treballadors assalariats d'aquest país.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabades les explicacions de vot i havent-se exhaurit l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.30h)